HÄNEN SANANSA TODISTAMINEN

(Proving His Word)
65-0426 · Los Angeles, Kalifornia, USA, 26.4.1965

1 Kumartakaamme hetkeksi päämme. Rakas taivaallinen Isä, olemme kiitollisia siitä, että olemme täällä tänä iltana. Olemme kiitollisia siitä, että tiedämme Sinun läsnäolosi olevan täällä kanssamme. Rukoilemme, että Sinä palvelisit jokaista meistä sen mukaan, kuin meillä on tarvetta. Pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen. (Voitte istuutua.)

Tuntuu vain hyvältä, että nämä mikrofonit ovat toiminnassa. Olin niin pahoillani, että pilasin sen eilisen Sanoman, jonka halusin teidän niin kovasti saavan.

2 Ja halusin, että näette sen varmasti. Se on se ankkuri, joka meillä on. Me emme ole ankkuroituneet seurakuntaan. Me olemme ankkuroituneet Kristukseen, ymmärrättehän. Hän on se ainoa Tie. Hän on ainoa turvallinen paikka, ainoa paikka, johon Jumala on koskaan laittanut Nimensä. Ja Jumala sanoi, että Hän tulisi kohtaamaan ihmiset siinä paikassa, johon Hän on valinnut laittaa Nimensä; ei missä tahansa portissa, vaan siinä portissa, jonka Hän on valinnut. Ja tuossa paikassa Hän tulisi kohtaamaan ihmiset, ja vain siellä. Ja me huomaamme, että Jumala ei koskaan laittanut Nimeään mihinkään muualle kuin Poikaansa, Jeesukseen Kristukseen, sillä poika ottaa aina isän nimen.

Ja nyt te sanotte: ”No, miten se soveltuu tähän päivään? Jokainen sanoo: ‘Minä olen Jeesuksessa’.”

3 Hän on Sana. Että ”Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala”. Sana tuli lihaksi ja asui keskuudessamme.” Jälleen, se on myös kirjoitettu Ilmestyskirjan 19. luvussa, kun näimme Hänen tulevan, Morsiamen ja Sulhasen, Hänen liivinsä kastettu Veressä, ”Häntä kutsuttiin nimellä ‘Jumalan Sana’.” Hän on Jumalan Sana.

4 Ja se tarkoittaa, että Hän on eläväksi tekevä voima. Hän on Pyhä Henki, tuo dynamiikka, joka tulee mekaniikkaan, Sanoihin, jotka tekevät sen eläväksi. Ja kaiken on toimittava yhdessä, tai se ei vain toimi. Siihen tarvitaan koko Raamattu, koko Kristus, täysi Evankeliumi.

5 Haluan sanoa tästä paneelista, jota katsoin eilen illalla televisiosta, koska tiesin, että se tulisi, ja katsoin sen. Haluan kommentoida näitä veljiä,

jotka olivat tuossa paneelissa, sellaista mestarillista vastaamista kysymyksiin! Ja minä olen melkoinen kriitikko, tiedättehän, joka tapauksessa, mutta siellä ei ollut mitään kritisoitavaa. Se oli ehdottoman aitoa, ja voin olla siitä sataprosenttisesti samaa mieltä. [Seurakunta taputtaa - toim.] Kiitos. Aamen. Heidän vastauksensa osuivat suoraan asiaan. Arvostin todellakin sitä. Toivon vain, että minulla olisi elokuva, jota voisin näyttää seurakunnassani kotona. Se oli todella hienoa.

6 Ja olen niin kiitollinen tietäessäni, että Jumala on toiminut muilla alueilla, oman helluntairyhmämme ohella, ja nostaa miehiä, noita Jumalan siemeniä, jotka ovat olleet siellä kaikki nämä vuodet odottamassa, että Valo loistaa heidän ylitseen.

7 Ja se antaa meille myös varoituksen, ystävät, kun tiedämme, että Jeesus sanoi: "Kun tämä nukkuva neitsyt alkaa tulla ostamaan Öljyä, silloin Ylkä on tulossa." Voimme siis nähdä sen perusteella, että kun näemme episkopaalien, presbyteerien, metodistien, baptistien, luterilaisten tulevan ostamaan Öljyä, silloin oli se hetki, jolloin Ylkä tuli. Muistakaamme se.

8 Poikani Billy ei ole koskaan sanonut minulle sellaista, mitä hän sanoi juuri hetki sitten. Hän sanoi: "Isä, minä en sano sinulle, mitä tehdä. En halua tehdä sinuun vaikutusta mitenkään, mutta", hän sanoi, "isä, mitä ikinä teetkin, käytä kaikki aikasi noiden sairaiden ihmisten hyväksi." Hän sanoi: "En ole koskaan nähnyt niin paljon sairaita ihmisiä!" Hän sanoi: "Jaoin muutamassa hetkessä kaksisataa korttia." Hän sanoi: "Sairaita ihmisiä on niin paljon!" Hän kertoo minulle tuollaisesta hyvin harvoin.

9 Ja sitten tulin tänne tänä iltana, ja minulla on joitakin pieniä muistiinpanoja, jotka on kirjoitettu tänne, ja joitakin kommentteja tulevasta tuomiosta, ja tietäen, että istumme täällä tänä iltana Jumalan vihan nykiessä alapuolellamme, ja pian hän pyyhkäisee sen esiin. Ja tietäen, että Jumalan viha odottaa; juuri sillä hetkellä, kun se sanotaan, se on ohi, miljoonien kohdalla. Ja tietäen sen sydämessäni, ja tietäen sen olevan niin! Ja sitten näemme niin monia sairaita, jotka prässäävät ja vetävät.

10 Ja ajattelin: "Tänä iltana useimmat heistä ovat kristittyjä." Ja antakaa minun sanoa tähän, te Jumalan lapset. Mitä ikinä teettekin, antakaa kaiken muun olla. Palvelkaa Jumalaa, yötä päivää, koko sydämestänne. Te, te voitte tuntea, että jokin on vialla. Voitte kertoa sen kävellessänne kaduilla, te vain... ja minne ikinä menettekin. Tiedättehän, jos olette hengellinen, ja tiedän, että te olette.

11 Ja minä puhuin erään miehen, veli Stromein, kanssa. En tiedä, onko Tony täällä vai ei. Hän, hän oli... [Veli sanoo: "Tony Salameh?" - toim.] Tony Salameh, Salameh, Salameh? Ei. Erehdyin Tonysta. [Veli sanoo jotain.] Ei, se on väärä Tony. Tämä on Tony Tucsonista. Mikä hänen nimensä on? [Joku sanoo: "Stromei."] Stromei! Tiedän, että se on Salameh, Stromei, tai jotain sellaista. Saan kaikki...

12 Eräänä päivänä hänen liikkeessään oli mies, joka tuli sisään, hän oli hyvin silmiinpistävä, hän sanoi jotain, joka toi mieleeni muiston siitä, kun... viimeksi olin Intiassa.

13 Siellä, missä luulen, että Herra antoi meille suurimman ihmisjoukon, joka meillä on koskaan ollut kerralla, se tapahtui Bombayssa. Emme löytäneet edes tilaa mistään, minne olisimme voineet laittaa heidät, kymmeniä tuhansia ja taas tuhansia ihmisiä.

14 Juuri ennen kuin saavuimme sinne, siellä sanomalehti, joka käännettiin. No, se oli, Intia on kaksikielinen maa, se oli - se oli englanninkielinen lehti. Ja siinä sanottiin: "No, maanjäristykset ovat varmaan ohi, linnut ovat lentämässä takaisin kotipesiinsä."

15 Muutama päivä ennen maanjäristystä, joka repi aidat ja muut tavarat maahan. Pikkulinnut etsivät itselleen suojaa kallioista ja rakentavat pesänsä, ja iltapäivällä tai keskipäivällä, kun aurinko on todella kuuma, kaikki eläimet seisovat noiden kallioseinien ääressä päästäkseen varjoon. Ja kahden päivän ajan linnut pysyttelivät ulkona puissa, ne eivät tulleet pesiinsä; ja kahden päivän ajan eläimet, lampaat ja karja, ne eivät tulleet paikalle iltapäivällä tai seisoneet noiden muurien ympärillä. Ne pysyttelivät pellolla ja nojailivat toisiaan vasten saadakseen varjoa.

16 Sitten yhtäkkiä tapahtui maanjäristys, joka järisytti muureja ja romahdutti rakennuksia. Ja, näettekö, jos nuo pikkulinnut olisivat olleet siellä, ne olisivat menehtyneet. Jos karja ja lampaat olisivat seisoneet sen alla, ne olisivat menehtyneet. Jumala varoittaa luontoa!

17 Muutama päivä sitten, veli Tonyn kaupassa, kuuntelin siellä erästä miestä, joka sanoi... Kun tämä maanjäristys tapahtui Alaskassa, hän oli kalastamassa Meksikossa paikassa, jota me kutsumme Stony Pointiksi. Hän sanoi: "Linnut eivät syöneet, eivätkä kalat syöneet. Jotain oli vialla. Ja yhtäkkiä tapahtui maanjäristys."

18 Ja yhtenä päivänä, kun se tapahtui Intiassa, tai missä ikinä se olikin, hän sanoi olleensa jälleen kalassa. Hän ajatteli: "No, se on outoa. Nuo ka-

lat syövät tähän aikaan. Veden pinnalla ei ole lainkaan liikettä, ei missään. Vesi on aivan tyyni, täydellinen aika kalojen syönnille, mutta ne eivät syöneet. Ja kaikki linnut, jotka tavallisesti ovat siellä, lokit, jotka poimivat kaloja ja muuta, kävelivät rannalla, painautuivat toisiaan vasten. Hetken kuluttua merisammalta alkoi nousta pohjasta tuolla tavalla, maanjäristys oli tapahtunut toisella puolella maapalloa." Nuo kalat tiesivät, että jokin oli vialla, että jotain oli tapahtumassa. Nuo linnut tiesivät saman.

19 Totisesti, jos Jumala antaa kalalle ja linnulle kyvyn ymmärtää, kuinka paljon enemmän hän antaisi sitä lapsilleen! Tiedämme, että olemme lopunajassa, ja tuomio on odottamassa, joten olkaamme todella kunnioittavia. Paetkaa Jumalan luo koko sydämestänne! "Oi Kapernaum, sinä, joka olet korotettu taivaaseen, sinut tullaan laskemaan alas helvettiin", ja tänään se lepää veden alla. Muistakaa vain ja rukoilkaa.

20 Nyt tänä iltana haluan lukea yhden kohdan Kirjoituksista, vain hetken ajaksi. Me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta. Billy sanoi, että hän jakoi joukon rukouskortteja. Hän jakoi niitä eilen, enkä ehtinyt käsitellä niitä eilen illalla. Ja ihmettelin, kun Pyhä Henki tuli... Se on vain... Te ette voi saada Sitä toimimaan. Se on kuin pieni vipu, jolla vedätte itsenne vaihteelle. Sinä olet se, joka saa Pyhän Hengen toimimaan, en minä. Te itse saatte sen aikaan. Niinpä minä, eilen illalla, huomasin, että jopa erottamisessa, se ei koskaan lähtenyt liikkeelle ihmisten kanssa aivan oikein. He eivät näyttäneet saavan siitä otetta. Olen huomannut, että täällä viime aikoina, näyttää siltä, että enemmän tai vähemmän, juuri kun puhuin, kun laitoin käsiä sairaiden päälle, he tietävät.

21 Meidän pitäisi ymmärtää, että meille on annettu, meille, jotka uskomme Jeesukseen Kristukseen ja olemme syntyneet Hänen Hengestään ja täyttyneet tuolla eläväksi tekevällä voimalla, tuolla voimalla, joka on teissä. Käsien päälle laskemisen kautta, toisten päälle, kuten opetuslapset tekivät ja kautta aikojen, Se ehdottomasti paransi sairaita, herätti kuolleita, Se näytti näkyjä, profetioita. Ja tuo sama Henki, joka eli ensimmäisten apostolien keskuudessa, elää seurakunnassa tänäänkin ja tekee aivan samoja asioita. Ja niin nopeasti kuin me voimme tunnistaa tuon! Katsokaa, ei väliä kuinka paljon se toimii, teidän on tunnistettava se ja uskottava se. Siitä ei ole mitään hyötyä, ennen kuin uskotte sen. Mutta sillä hetkellä, kun uskotte sen, ongelmanne loppuvat. Se on totta.

22 Nyt kääntäkäämme Kirjoituksessa. Istuin tuolla ulkona hetki sitten

ja merkitsin muistiin vielä muutaman raamatunkohdan vaihtaakseni tämän illan tekstiäni. Ja haluan lukea joitakin Jumalan Sanasta, Pyhän Luukkaan kirjasta, 8. luvusta, alkaen 40. jakeesta. Kuunnelkaa nyt, aion lukea pitkälti.

Ja tapahtui, että kun Jeesus oli palannut takaisin, kansa otti hänet ilolla vastaan, sillä he kaikki olivat odottaneet häntä.

Eikö se olisi hieno asenne tämän illan seuralle?

Ja katso, sinne tuli mies nimeltä Jairus, joka oli synagogan johtaja, ja hän lankesi Jeesuksen jalkojen juureen ja pyysi häntä tulemaan taloonsa:

Sillä hänellä oli yksi ainoa tytär, noin kaksitoistavuotias, ja hän makasi kuolemaisillaan. Mutta kun hän oli menossa, kansa tungeksi hänen ympärillään.

Ja eräs nainen, jolla oli ollut verenvuoto kaksitoista vuotta ja joka oli käyttänyt kaiken elantonsa lääkäreihin, mutta ei ollut voinut parantua mistään,

tuli hänen taakseen ja kosketti hänen vaatteensa reunaa, ja heti hänen verenpurkauksensa tyrehtyi.

Ja Jeesus sanoi: "Kuka minuun koski? Kun kaikki kielsivät, Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, sanoivat: "Mestari, väkijoukko ahdistaa sinua ja painostaa sinua, ja sinä sanot: "Kuka minuun koski?"".

...Jeesus sanoi: "Joku on koskenut minuun, sillä minä tunnen, että minusta on lähtenyt voimaa".

Ja kun nainen näki, ettei hän voinut pysyä salassa, tuli hän vavisten ja lankesi maahan hänen eteensä ja ilmoitti hänelle kaiken kansan edessä, mistä syystä hän oli koskenut häneen, ja kuinka hän oli heti parantunut.

Ja hän sanoi hänelle: "Tytär, ole rohkealla mielellä; sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi; mene rauhassa".

Ja kun hän... puhui, tuli eräs synagogan esimiehen talosta ja sanoi hänelle: "Tyttäresi on kuollut; älä vaivaa Mestaria".

Mutta kun Jeesus sen kuuli, hän vastasi hänelle sanoen: "Älä pelkää; usko ainoastaan, niin hän tulee terveeksi".

Ja kun hän tuli taloon, ei hän sallinut kenenkään muun kuin Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen sekä tytön isän ja äidin mennä sisälle.

Ja kaikki itkivät ja valittivat häntä, mutta hän sanoi: "Älkää itkekö; hän ei ole kuollut, vaan nukkuu.

Ja he nauroivat pilkaten häntä, sillä he tiesivät, että hän oli kuollut.

Mutta hän ajoi heidät kaikki ulos, otti häntä kädestä kiinni ja kutsui tyttöä sanoen: "Tyttö, nouse ylös".

Ja hänen henkensä palasi, ja hän nousi heti, ja hän käski antaa hänelle ruokaa.

Ja hänen vanhempansa hämmästyivät; mutta hän käski heitä olemaan kertomatta kenellekään, mitä oli tapahtunut.

23 Nyt rukoilkaamme. Rakas taivaallinen Isä, kun luemme tämän Sanan, tiedämme, että se on totuus. Tämä tapahtui. Se ei ole mikään myyttinen tarina, jonka lukisimme ehkä sanomalehdestä tai jostain kaunokirjallisesta kirjasta, vaan tämä on peräisin Kirjasta, jonka tiedämme olevan Jumalan Sana. Me uskomme, että se tapahtui. Me uskomme, että tämä Jeesus, joka teki tämän merkittävän asian, kaksi tapausta tässä, naisen, jolla oli verenvuoto, ja kuolleen lapsen, me uskomme, että Hän on Jumalan Poika, että Jumala herätti Hänet kuolleista ja on esitellyt Hänet meille tänä iltana Pyhän Hengen persoonassa.

24 Ja me uskomme, että Hän on täällä kanssamme tänä iltana. Ja uskomme, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, ja Hänen säälinsä ulottuu ihmisiin. Ja kun ihmiset kurottautuvat Hänen luokseen, samat tulokset, jotka annettiin tuona päivänä, annetaan tänä päivänä. Suo se jälleen, Isä, jotta saisimme uuden voitelun. Kuten veli Shakarian pyysi niin vilpittömästi jokin aika sitten ja pyysi yleisöä uskomaan, me pyydämme jälleen Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

25 Haluan puhua vain muutaman hetken ajan, ja se kestää vain hetken, koska haluan saada ihmiset, joilla on rukouskortit, tänne ylös ja rukoilla heidän puolestaan. Ja jättäen kaiken muun pois, mutta vain rukoillaan sairaiden puolesta. Mutta ennen kuin rukoilemme sairaiden puolesta, meidän on saatava ihmiset siihen asenteeseen. Asenne on se, joka aina saa aikaan tuloksia. Kyse on asenteesta, jonka otatte Jumalaa kohtaan.

26 Tässä on nainen, joka koski Hänen vaateeseensa, ja hän parani, verenvuodosta. Sotilas sylki Häntä kasvoihin ja pani orjantappurakruunun Hänen päähänsä, eikä hän kokenut minkäänlaista voimaa.

27 Kyse on teidän lähestymistavastanne. Tarvitaan asennetta. Ja siitä on kyse tänä iltana, rakas ystävä, siihen tarvitaan asenne. Me olemme ja us-

komme olevamme Jeesuksen Kristuksen Läsnäolossa, mutta teidän asenteenne on se, joka saa aikaan tuloksia. Mekaniikka on täällä, ja samoin on myös dynamiikka. Jos vain pääsette alkuun, Jumala tekee loput.

28 Nyt, tämä aihe, josta haluan puhua hetken, on: Hänen Sanansa todistaminen. Nyt se on hieno asia, ajatella sitä: Hänen Sanansa todistaminen.

29 Jumala pystyy tänä iltana todistamaan Sanansa aivan yhtä hyvin kuin Hän on koskaan todistanut Sen. Ja Raamattu sanoi myös: "Koetelkaa kaikki. Pitäkää kiinni siitä, mikä on hyvää."

30 Nyt olette epäilemättä kuulleet vanhan sananlaskun: "Todista se, niin minä uskon sen." Mutta se ei pidä paikkaansa. Monta kertaa olen nähnyt monia asioita todistettuina, jotka oli jopa täysin tieteellisesti todistettu, ja silti ihmiset eivät uskoneet sitä kuitenkaan.

31 Keskustelin erään miehen kanssa tässä vähän aikaa sitten. Puhuimme Jumalallisesta parantumisesta. Hän sanoi: "En uskoisi siihen. En välitä siitä, mitä tapahtuu, kuinka paljon todisteita voisit esittää siitä, en silti usko sitä." No, varmasti, riippumatta siitä, mitä ikinä tekisitte tuon miehen hyväksi, hän on eksyksissä. Hän ei voi uskoa. Hänessä ei ole mitään, mikä saisi hänet uskomaan.

32 Minulla oli juuri tässä pieni kokemus, noin viikko sitten, kuten te kaikki tiedätte, että minä metsästän. Ja kun palasin kokouksestani, olin metsästämässä puumia. Ja kun muutin Arizonaan, se on hyvä, pidän suurriistan metsästyksestä, ja pidän siitä, että pääsen luonnon keskelle ja voin katsella sitä.

33 Nyt, en ole tappaja. Minä vain metsästän. Niinpä, en pidä riistan tuhoamisesta, se ei ole mielestäni oikein. Minusta on aivan yhtä syntiä tappaa riistaa, kun sitä ei käytetä eikä aiota käyttää sitä jotakin tarkoitusta varten, kuin olisi tappaa mitä tahansa muutakin. Uskon, että se on väärin. Meidän ei tulisi tehdä niin. Jumala antoi sen meille ruoaksi ja tarkoitusta varten, eikä meidän pitäisi tuhota sitä. Mutta nyt sen, mitä laki sanoo, voitte ottaa, hyvä on. Älkää vain tuhlatko sitä.

34 Ja minä siellä alhaalla, kausi on päättynyt kaiken muun osalta. Puumat tappavat paljon karjaa. Ja tunnen paljon karjatilallisia maaseudulla. Ja aina kun heille sattuu tappo, he soittavat minulle, kun puuma tappaa lampaita. Eräs ystäväni menetti eräänä yönä noin kolmetuhattaviisisataa dollaria yhden yön aikana, kun yksi puuma tappoi vain karitsoja. Se pää-

si sisään, ja tietysti muut puumat joutuvat maksamaan sen synnistä. Niinpä sain puuman, ja se oli suuri puuma, yhdeksän jalkaa pitkä ja painoi melkein kaksi tai jotain, joten se oli... se oli hyvä iso puuma.

35 Ja sitten menin Arizonasta Utahiin metsästämään. Minulle kerrottiin, että siellä oli ihmisiä, että mies, jonka kanssa minun oli tarkoitus metsästää, oli hallituksen ansapyytäjä, "Ja, hyvänen aika, älä mainitse mitään uskonnosta hänen seurassaan." Hän sanoi: "Hän oli todella karkea kaveri."

Ja sanoin, no, sanoin miehelle, jonka kanssa olin menossa, ja sanoin: "En mainitse siitä."

36 Hän sanoi: "Älä sano 'saarnaaja'. Jos sanot niin, et pääse koskaan metsästämään. Hän ei ottaisi sinua mukaansa." Hän sanoi: "Metsästin hänen kanssaan kolme päivää, nukuin hänen kanssaan joka yö, söin hänen kanssaan joka päivä, eikä hän koskaan edes sanonut 'Hyvää huomenta'. Päivää. Haluatko jotain syötävää? Pese tiskit.' Ei mitään!" Sanoi: "Nyt älä vain mainitse siitä mitään."

Sanoin: "En sano sanaakaan." En siis sanonut hänelle, etten rukoilisi, vaan jatkoin vain kertomista, että minä... Ja minä rukoilen.

37 Joten kun saavuimme sinne, mies oli hyvin kova luonteeltaan, enkä uskonut, että hän uskoi mitään. Ja hän oli juuri menettänyt vauvan muutamaa yötä aikaisemmin, kuolleena syntyneen vauvan. Lähdimme siis metsästämään. Ja toisena päivänä mies, jonka kanssa metsästin, oli sanonut, että saan metsästää kaikkialla ympäri maata. Kun toinen metsästäjä, joka oli kanssani, oli lähtenyt pois, olimme huipulla, jossa juoksimme puuman perässä, kunnes saimme sen kallioille, ja se pääsi karkuun. Istuimme siinä odottamassa koiran paluuta. Ja tämä mies sanoi minulle: "Toinen metsästäjä, ystäväsi, kertoi minulle, että pääset metsästämään kaikkialla. Onko sinulla paljon rahaa?" Hän sanoi: "Luulenpa, ettei se taida kuulua minulle."

Ja minä sanoin: "Ei", sanoin, "ei siinä ole kyse paljosta rahasta." Sanoin: "Minua sponsoroidaan."

Ja hän sanoi: "Oi, ymmärrän." Hän sanoi: "No, se ei taida taaskaan kuulua minulle, mutta", hän kysyi, "oletko firmassa, joka sponsoroi sinua?".

Hän veti sitä suoraan minusta. Lupasin, etten tekisi niin. Joten sanoin: "En, herra. Olen saarnaaja, lähetyssaarnaaja."

Hän sanoi: ”Mikä?”

Sanoin: ”Lähetyssaarnaaja.” Hän vain seisoi ja katsoi minua muutaman minuutin.

Kysyin: ”Onko sinulla mitään toivoa tulevan Elämän suhteen? Missä on toivosi?”

Hän sanoi: ”Olen Jack Mormon.” Kysyin: ”Mikä?”

Hän sanoi: ”Jack Mormon.” Kysyin: ”Mikä se sellainen on?”

Hän sanoi: ”Sellainen, joka kiroilee, juo kahvia ja polttaa tupakkaa.”

Sanoin: ”No, rehellinen tunnustus tekee hyvää sielulle.”

38 Ja sitten hän sanoi: ”Haluan kysyä sinulta jotakin.” Hän sanoi: ”Minulle on kerrottu, että mormonikirkko on ainoa oikea kirkko, joka on olemassa.” Hän kysyi: ”Uskotko sinä siihen?”

39 Sanoin: ”Kun on kyse kirkosta, se on kai yhtä hyvä kuin mikä tahansa niistä. Minä tunnen vain yhden Totuuden, ja se on Jeesus Kristus.” Sanoin: ”Tiedän, että Hän on Totinen.”

40 ”No”, hän sanoi, ”minulle syntyi toissa yönä lapsi, joka syntyi kuolleena.” Hän sanoi: ”Minulle on kerrottu, että koska tämä vauva syntyi kuolleena, Jumala ei koskaan puhaltanut siihen elämän henkeä, enkä näe sitä enää koskaan.” Hän kysyi: ”Mitä mieltä sinä olet siitä?”

41 ”No”, minä sanoin, ”et sinä Jack Mormonina, et todellakaan tule. Se on ainakin varmaa, että et tule näkemään sitä niin kauan kuin pysyt Jack Mormonina.” Ja hän sanoi... No, hän oli painostanut minua, joten minä painostin häntä hieman takaisin. Meillä oli aikaa työntää takaisin. Joten hän sanoi... Kysyin: ”Mikä on hätänä?”

Hän sanoi: ”Oi, en tiedä.” Ja hän sanoi: ”No, mitä mieltä sinä olet?”

Sanoin: ”Tunnen monia hienoja...”

42 En tiennyt, että hän oli mormoni. Ja minä olin hyvin... Tiedän, koska se oli Utahissa, se oli luultavasti, mutta minä... koska suurin osa ihmisistä siellä ylhäällä on mormoneja, Salt Lake Cityn ympäristössä. Tämä ei kuitenkaan ollut Salt Lake City. Joten ajattelin: ”No, minulla on ollut hienoja mormoniystäviä, he ovat olleet rukousjonoissa, hienoja ihmisiä.”

43 Ja minä sanoin: ”Olen tavannut hienoja miehiä, jotka ovat mormoneja.” Ja hän sanoi, no, hän sanoi... Sanoin: ”En tiedä heidän opetuksestaan sen suhteen, enkä haluaisi sanoa mitään heidän opetuksensa vastaista,

koska sellainen sinä olet, ja kunnioitan sitä suuresti." Ja minä sanoin: "No, ja sinä uskot sen?"

Hän sanoi: "Kyllä, herra, uskon. Mutta", hän sanoi, "en elä sen mukaisesti."

44 Sanoin: "No, uskon, että Raamattu opettaa, että Jumala tiesi tuon vauvan miljoonia vuosia sitten, ennen maailman perustamista." Sanoin: "Jumala sanoi Jeremialle: 'Ennen kuin sinut oli koskaan siitetty äitisi kohdussa, ennen kuin sinut oli koskaan tuotu ulos vatsasta, minä tunsin sinut, pyhitin sinut ja määräsin sinut profeetaksi kansoille.'" Sanoin: "Niin paljon Hän tiesi siitä, näetkö."

Hän sanoi: "No", hän sanoi, "kiitos."

45 Hän lähti kävelemään mäkeä alas. Sitten hän tapasi tämän toisen miehen ja sanoi: "Miksi et kertonut minulle, että tuo tyyppi oli saarnaaja?" Ja niin me... Hän jutteli hänen kanssaan vähän aikaa ja alkoi kertoa hänelle kokouksista.

46 Nyt, mormonit uskovat profetiaan. Minä en... täällä ei ehkä ole yhtään, mutta he... mutta he uskovat profetiaan. Mutta, siis, ehkä en puhu ihan asiaa, mutta minä... Joo. Kyllä. Mutta kuitenkin, he uskovat.

Ja hän sanoi, hän tuli takaisin luokseni ja sanoi: "Ymmärrän, että sinä olet profeetta".

Sanoin: "En, herra." Sanoin: "Herra on näyttänyt minulle muutamia asioita, jotka ovat tapahtuneet."

47 Ja hän lähti heti ja sanoi: "Mennään sisälle." Ja hän nousi autoonsa ja meni alas... pieneen kaupunkiinsa, jossa hän asui. Muutaman hetken kuluttua hän oli kadonnut. Olimme laittamassa koiria metsästystä varten heti lounaan jälkeen. Ja kun teimme niin, hän lähti autolla.

48 Muutaman hetken kuluttua palasi hienon näköinen nuori mies, noin seitsemäntoistavuotias, todella pyhän näköinen kristitty herrasmies. Hän sanoi: "Tämä on veljeni." Hän sanoi: "Hän ei ole Jack Mormon. Hän on oikea mormoni."

Kysyin: "Hyvää päivää, poika."

Ja hän sanoi: "Ymmärrän, että veljeni on kertonut minulle, että olet profeetta."

Sanoin: "Ei, herra." Sanoin: "En minä ole profeetta." Sanoin: "Herra on näyttänyt minulle asioita, jotka tulevat tapahtumaan."

49 Hän sanoi: "Minua on juuri nyt ammuttu käteeni, minun pitäisi olla

leikkauspöydällä." Hän sanoi: "Mutta veljeni kertoi minulle tämän. Ja minä sanoin: 'Jos näin on, en tarvitse leikkausta.'" Hän katsoi minua suoraan silmiin, rehellinen, totinen, vilpitön katse, ja sanoi: "Laita kätesi minun päälleni. Jos nämä asiat ovat niin, en tarvitse leikkausta." Hän lähti kotiin terveenä.

50 Tämä veli, kristitty ystäväni, oli kanssani metsästämässä Phoenixista. Hän sanoi minulle, hän sanoi... Jotkut näistä pojista istuvat täällä juuri nyt. Yksi heistä, jonka tiedän, on täällä läsnä. Menimme kotiin. Hän sanoi: "Veli Branham, jos Herra näyttäisi sinulle näyn ja antaisi sinun kertoa näille mormoneille, mitä tulee tapahtumaan, se riittäisi, koska he odottavat sitä."

51 Niinpä minä rukoilin ja rukoilin. Ja paluumatkallani kotiin, olin tulossa ylös, seuraavana maanantaina, sunnuntaina, noin kello kymmenen, seisoin huoneessa jumalanpalveluksen jälkeen sinä aamuna ja katselin ulos.

52 Ja näin taskulamppujen vilkkuvan, tai jonkinlaisen valon vilkkuvan. Ja näin puuman, joka oli puussa, ja - ja se oli liian pieni, jotta olisin voinut ampua sen. En halunnut sitä. Ja joku muu ampui sen, ja kun se ampui, se ampui sitä liian isolla aseella. Se räjäytti puuman. En pitänyt tavasta, miten se tehtiin.

53 Kun tulin Phoenixiin, kerroin sen veli Dawsonille ja veli Mosleylle. Tiedän, että hän on täällä. Näin hänet eräänä päivänä jossain täällä. Hän oli menossa kanssani ylös, hän ja hänen vaimonsa. Ja sanoin: "Katsokaa ja nähkää, se on NÄIN SANOO HERRA. Se tulee tapahtumaan sillä tavalla."

54 Odotimme öitä, neljä tai viisi yötä, olimme metsästäneet, tai päiviä. Harvoin yöllä puumaa nähdään puussa. Sattui niin, että kotiin tullessamme he päästivät koirat irti, tämä metsästäjä, tämä mormonipoika. Ja puuma löysi jäljen, tai pikemminkin koira löysi puuman jäljen, ja ajoi sen puuhun. Kymmeneltä illalla he tulivat ja herättivät meidät sängystä. Menimme sinne, ja siellä oli sama puuma puussa. Veli Mosley ampui sitä noin .44-kaliiperisella, ja se näytti siltä, että puuma olisi räjähtänyt puoliksi kahtia. Ja siinä se oli, juuri niin kuin oli sanottu.

Seuraavana päivänä tapasin osavaltion pääriistanvartijan, toisen Jack Mormonin. Kokosin nuo pojat yhteen ja johdatin heidät takaisin kotiin Kristuksen luo.

Sanon teille, Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Jumala todistaa Sanansa olevan niin.

Olette kuulleet ihmisten sanovan: ”Näkeminen on uskomista.” Se ei ole täysin totta. Monet ihmiset näkevät eivätkä silti usko.

55 Niinä päivinä, jolloin Jeesus oli maan päällä, miksi he eivät tunteneet Häntä, että Hän oli Jumalan Sana, joka oli ilmoitettu? Miksi ihmiset eivät ymmärtäneet, että Mooses sanoi: ”Herra, sinun Jumalasi, herättää minun kaltaiseni profeetan”? Ja Hän täytti jokaisen Sanan, jonka Raamattu kertoi Hänen tekevän, mutta he eivät uskoneet sitä.

56 Mutta Jumala on kaikkina aikoina todistanut Sanansa olevan totta. Hän aina todistaa Sanansa. Silloin sanotaan joskus, että ”näkeminen on uskomista”. Niin ei ole. Mutta me tiedämme, että Jumala todistaa edelleen Sanansa jokaisena aikakautena.

57 Me tiedämme, että Hän todisti sen Aadamille ja Eevalle, kun Hän sanoi: ”Sinä päivänä, jona syötte siitä, sinä päivänä te totisesti kuolette.” Meidän on myönnettävä se, että se on totuus. Me uskomme sen, sillä Hän on todistanut sen meille, ja me tiedämme, että se on totuus.

58 Nyt otamme muutamia paikkoja, joissa Jumala todisti Sanansa. Otetaan esimerkiksi Nooan päivät. Jumala puhui Nooalle sanoman, joka oli varmasti epätieteellinen ja uskomaton. Kukaan ei olisi voinut uskoa. Maan päälle ei ollut koskaan satanut. Epätieteellistä!

59 Ehkä he olivat silloin tieteellisesti korkeammalla tasolla kuin me nyt, koska he rakensivat silloin pyramideja ja sfinksejä ja niin edelleen, joita me emme pysty rakentamaan nyt. He tunsivat voiman, jonkinlaisen mekaanisen voiman, ehkä atomivoiman tai jotain sellaista, jonka avulla he pystyivät nostamaan noita suuria lohkareita, mihin me emme nykyään pysty. Mutta he tekivät suuria tieteellisiä asioita. Heillä oli jotain, jolla he pystyivät balsamoimaan ruumiin, jotta se näyttäisi luonnolliselta satoja vuosia. Olemme menettäneet tuon taidon.

60 Jeesus sanoi: ”Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva Ihmisen Pojan tullessa.” Ja me tiedämme, että meidän on määrä astua toiseen suureen tieteelliseen aikakauteen.

61 Ja nyt Nooan sanoma oli hyvin paljon vastoin sen ajan uskomuksia, seurakunnassa, ja se oli myös hyvin paljon vastoin tieteellistä tutkimusta. Mutta Jumala osoitti Sanansa olevan totuus. Jumala osoitti, että se, mitä tuo profeetta sanoi, oli totuus.

62 Otamme myös toisen hetken ajaksi. Abraham oli toinen Herran profeetta, jolle Sana tuli. Ja kertoi hänelle, kun hän oli seitsemänkymmenenviiden vuoden vanha ja Saara oli kuudenkymmenenviiden vuoden ikäinen, että hän saisi lapsen Saaran avulla. Nyt, se oli melkoinen järkytys epäuskoiselle. Voisitteko kuvitella, että sellainen tapahtuisi jopa tänä päivänä, kaikkine tieteellisine saavutuksineen ja kaikkine koeputkilapsineen, joista puhutaan, ja niin edelleen? Mutta tämä vanha nainen, joka oli nyt kuusikymmentäviisivuotias, ja vanha mies, joka oli seitsemänkymmentäviisivuotias, mutta Herran Sana tuli Aabrahamille ja kertoi hänelle, että näin tulisi tapahtumaan. Ja Aabraham uskoi Jumalaa. Nyt, ei ollut väliä kuinka paljon Jumala puhui ja kuinka totta se oli, Aabrahamin täytyi uskoa, mitä Jumala sanoi, jotta se toteutuisi. Nyt katsokaa, miten tuota miestä koeteltiin hänen todistuksensa kanssa, että hän todella uskoi.

63 Tuo sama mies, joka teki tuon tunnustuksen, että hän uskoi Jumalaan, hän on samanlainen ihminen kuin sinä, joka istut täällä tänä iltana. Me uskomme yhä Jumalaan. Meidän on uskottava, että Hänen Sanansa on Totuus. Ja Hän tulee todistamaan sen, että se on Totuus, jos me vain uskomme sen.

64 Nyt katsokaa, mikä Abrahamilla oli esteenä. Ensimmäinen asia oli hänen ikänsä, seitsemänkymmentäviisi vuotta, ja Saara oli kuusikymmentäviisi. Hän oli ohittanut elämänvaiheen, vaihdevuodet. Ei epäilystäkään siitä, että se oli loppunut, monta vuotta aikaisemmin. Hän oli elänyt vaimona hänen kanssaan. Se oli hänen sisarpuoli, oli luultavasti ottanut hänet, kun hän oli vasta teini-ikäinen tyttö, ja mennyt naimisiin hänen kanssaan. Eikä miehellä ollut ollut lapsia. Nainen oli täysin hedelmätön.

Ja nyt huomaamme, että tehdäkseen tämän hänen täytyi erottaa itsensä kaikista kansoista, jotka eivät uskoneet sitä, saadakseen sen toteutumaan.

65 En tarkoita, että teidän pitäisi erottautua kansoista. Mutta teidän on erotettava itsenne kaikesta epäuskon juoruilusta ja pysyttävä erossa siitä. Kun ihmiset sanovat: "Ah, tuollaisia asioita ei tapahdu! Nuo ovat joukko hulluja ihmisiä! Tuollaista ei tapahdu!", sulkekaa vain korvanne ja kävelkää pois. Älkää kiinnittäkö siihen mitään huomiota.

66 Raamattu sanoo, että "Aabraham ei horjunut Jumalan lupauksessa epäuskon tähden, vaan hän oli vahva, ylistäen Jumalaa." Hänen nimensä

muutettiin Abramista Abrahamiksi, nimenmuutos teki hänen nimestään ”kansojen isän”. Voisitteko kuvitella miehen, joka asui vaimonsa, rakkaansa, kanssa, jonka kanssa hän oli asunut nyt kaikki nämä vuodet, ja nyt jossain kahdeksankymmenen vuoden iässä, ja hänen vaimonsa seitsemänkymmenen vuoden ikäisenä, ja vielä ilman yhtään lasta tai mitään toivoa lapsesta, ja silti väitti olevansa ”kansakunnan isä”. Voisitteko kuvitella hänen ohi kulkevien kanssaihmistensä kritiikin sanovan: ”Kansakuntien isä, montako lasta sinulla nyt on tällä hetkellä?” Ja kaikki se kritiikki, jota hän joutui kestämään!

67 Mutta Aabraham ei lainkaan horjunut epäuskossa. Hän uskoi, että Jumala kykeni täyttämään sen, minkä oli luvannut, että Jumala todistaisi Sanansa, vaikka siihen menisi kuinka kauan. Mutta sen sijaan, että hän olisi heikentynyt joka kerta, kuten meillä on tapana tehdä, hän vahvistui koko ajan. ”Jos se ei tapahtunut tänään, huomenna se tulee olemaan vielä suurempi ihme, koska se on yhden päivän vanhempi.” Se oli Jumala, se oli Jumala Aabrahamissa, sillä hän tiesi, että Jumala on todistanut jokaisen Sanansa todeksi.

Jos Hänen lapsensa vain ottaisivat kiinni Hänen Sanastaan, niin Hän voisi todistaa Sen teidän kauttanne! Se on ainoa tapa, miten Hän voi todistaa Sanansa.

Hän ei todista Sitä epäuskoisille. Heille ei voida todistaa; he ovat epäuskoisia. Mutta, se ei ole epäuskoisille. Se ei ole epäuskoisia varten.

68 Se on häntä varten, joka uskoo. Ja jos Hän löytää jonkun, joka uskoo Hänen Sanansa, Hän todistaa Sanansa teidän kauttanne. Ja joskus sairaudet ja asiat tapahtuvat meille sillä tavalla, että Jumala voi todistaa Itsensä.

Muistatko sen sokean miehen, jonka Jeesus löysi? He sanoivat: ”Kuka teki syntiä, hän vai hänen isänsä ja äitinsä?”

69 Hän sanoi: ”Tässä tapauksessa, ei kumpikaan, vaan jotta Jumalan teot tulisivat tunnetuiksi.” Näettekö, se tapahtui pojalle, jotta Jeesus voisi tulla kirkastetuksi. Joskus sairaus ei ole kirous, se on siunaus, että voimme laittaa uskomme siihen ja kutsua niitä asioita, jotka eivät ole, ikään kuin ne olisivat. Jumala sanoi niin, ja Hän todistaa, että se on niin, jos ette vain heikkene koetuksen alla.

70 Hän pystyi kerran todistamaan Jobille, ettei tämä tulisi kiroamaan Häntä vasten kasvoja. Katsokaa sitä koettelemusta, jonka läpi Job kävi.

Mutta alhaalla, kuoleman leuoissa, hän kuitenkin sanoi: "Herra antoi, Herra otti pois, siunattu olkoon Herran Nimi!"." Hän todellakin uskoi sen. Jumala todisti Sanansa Jobille. Hän todisti sen Abrahamille. Hän todisti sen siten.

71 Hän todisti sen myös Mooseksen kautta. Ja kun Mooses, kun vaikeudet olivat niin kovin häntä vastaan, Mooses oli ajatellut, että ehkä hän olisi ollut vapahtaja, että hänen äitinsä oli luultavasti kertonut hänelle, että hän oli syntynyt sopivana lapsena. Hän - hän oli hänen holhoojansa, joka kasvatti hänet faraon palatsissa, oli epäilemättä sanonut hänelle: "Poika, me olemme rukoilleet, että meidät vapautettaisiin, ja me uskomme, että sinä olet se lapsi, jota Jumala käyttää vapauttamiseen." Ja sitten kun hän...

72 Näettekö, hänestä piti tulla faraon tyttären poika, ja huomaamme, että hänestä piti tulla kruununperijä. Heidän mielessään oli silloin epäilemättä, että hänestä tulisi seuraava farao: "Ja sillä tavoin hän vapauttaisi kansan, olemalla seuraava farao." Mutta Jumalalla oli... Jos niin olisi ollut, niin hän olisi tehnyt sen materiaalisen - poliittisen teon kautta. Mutta Jumala ei aina toimi sillä tavoin.

73 Jumalalla on omat tapansa toimia, ja Hän sanoi, että Hän "tuo heidät ulos". Hän sanoi Aabrahamille: "Neljänsadan vuoden kuluttua" Hän "toisi heidät ulos, voimakkaalla kädellä", Hän "tekisi merkkejä ja ihmeitä". Joten hän ei voinut tehdä sitä tuolla tavalla, joten Abra... Saamme selville, että Abraham uskoi Jumalaan, ja tässä on nyt Mooses uskomassa Jumalaan.

74 Ja Mooses katsoi ulos samasta ikkunasta kuin farao, ja hän näki saman kansan. Tuo farao katseli heitä: "Kirottu kansa, kansa, joka ei ollut mitään muuta kuin joukko fanaatikkoja, Jumalana, ja joku erämaan Jumala jossain, josta he eivät tienneet mitään; joku näkymätön kohde, jota he rukoilivat, jossa ei ollut mitään. He ovat joukko fanaatikkoja. Ja he olivat joukko orjia. Ja heidän Jumalansa, joka antoi heidän olla orjia, todisti sen, ettei Hän ollut Jumala."

75 Ja kaiken tämän keskellä Hän herätti juuri tämän miehen. Jumala tekee asioita niin erikoisilla tavoilla, aivan heidän edessään. Ei teologi, ei opettaja, ei pappi, ei kukaan heidän pyhistä miehistään, vaan ihan tavallinen mies, joka oli syntynyt tähän tehtävään. Ja Jumala kutsui hänet profeetakseen ja lähetti hänet sinne. Hänellä ei ollut kädessään muuta kuin kiero keppi, kohdatakseen armeijan, mekanisoidut yksiköt, jotka

olivat valloittaneet koko maailman. Mutta tuon kepin kanssa kädessä, kun Jumala käski häntä pitämään tuota keppiä kädessään, niin hän vapauttaisi Israelin, ja hän meni sinne ja teki sen, koska Jumala oli sen luvannut. Miten hän aikoo tehdä sen? ”Minä tulen olemaan kanssasi.”

Hän sanoi: ”Näytä minulle kirkkautesi, Herra. Olen hidas puhumaan. En osaa puhua oikein. Ja minä...” Hänellä oli miljoona tekosyytä.

76 Mutta hän sanoi: ”Minä olen sinun kanssasi.” Ja muuta ei tarvittu. Hän lähti Jumalan Sanan kanssa. Ei ollut väliä, kuinka vaaralliselta tehtävä näytti, Mooses jatkoi Jumalan uskomista. Ja Jumala todisti Sanansa Mooseksen kautta olevan totuus. Koska riippumatta siitä, mitä tapahtui, Mooses pysyi aivan Sanan kanssa. Matkan aikana...

77 Jumala sanoi heille, Egyptissä, että hän myös aikoi vapauttaa heidät ”luvattuun maahan, hyvään maahan, joka on täynnä maitoa ja hunajaa”. Ja se oli ehdottomasti siellä. He eivät tienneet, että se oli siellä, mutta Hän sanoi: ”Se on siellä, ja minä olen antanut sen teille. Se on jo teidän, menkää vain vaatimaan se!”

78 Ja erämaassa, kun monet heistä tulivat ulos, tanssivat Hengessä, kun Mirjam löi tamburiinia, söivät mannaa taivaasta, kuuntelivat Mooseksen laulavan Hengessä, katselivat ihmeitä ja merkkejä. Mutta kun tuli näytön paikka, uskoa koko Jumalan Sana, kaikki lupaukset, he epäonnistuivat.

Vain kaksi heistä uskoi sen, Joosua ja Kaaleb. Ja he toivat todisteet siitä, että maa oli hyvä.

79 Mutta olosuhteet olivat ne, jotka estivät heitä. Koska he sanoivat: ”Emme voi vallata sitä maata, koska heidän kaupunkinsa ovat muurien ympäröimiä, heidän edustajansa ovat siellä.” Ei heidän edustajansa, vaan heidän - heidän kansansa on suuria jättiläisiä. Me näytämme heinäsirkoilta heidän rinnallaan.”

80 Joosua ja Kaaleb sanoivat: ”Me olemme enemmän kuin kykeneviä ottamaan sen.” Miksi? Jumala oli antanut sen heille, vaikka jättiläiset olisivat kuinka suuria. Este ei merkinnyt heille mitään. Jumala oli sanonut niin! Ja Jumala todisti sen heidän kauttaan. Ja he menivät ja valtasivat maan, kuten Jumala oli sanonut, että he tekisivät sen. Hän todisti sen heille.

81 Nyt, kun he tulivat ylös huhtikuussa, kun vesi virtasi alas vuorilta, lumikinosten yli ja niin edelleen, ja näytti siltä, että Jumala oli huono ken-

raali johtamaan armeijansa suoraan paikalle, Hän oli pidätellyt heitä luvatusta maasta. Ja juuri silloin, kun Hän oli viemässä heidät yli, kun Hän aikoi viedä heidät yli, se oli vuoden pahin kuukausi. Kuukausi, jolloin Jordan oli tulvimassa yli äyräidensä, valuen suoraan pelloille. Jos he olisivat viemässä heitä yli, se tapahtuisi kesäaikaan, jolloin he voisivat kahlata yli. Mutta Hän odotti, kunnes vesi oli syvää. Hän haluaa näyttää, että Hän on Jumala. Hän haluaa kaikesta välittämättä todistaa Sanansa.

82 Älkää välittäkö siitä, sanoiko lääkäri: "Olette kuolemassa syöpään." Siinä kaikki mitä tuo mies tietää. Ehkä vedet ovat syviä joillekin teistä tänä iltana. Mutta muistakaa, että Jumala antoi lupauksen. Jumala pitää Sanansa, ja Jumala todistaa Sanansa. Se on Totuus.

83 Hän odotti, kunnes vedet muuttuivat mutaisiksi, kunnes ne olivat syviä ja menivät heidän päänsä yli, ja niin edelleen, ja sitten Hän avasi tien. Hän meni heidän edellään ja teki tien.

84 Kuinka he pääsisivät sisälle Jerikoon, kun se oli kokonaan suljettu? Joosua ihmetteli. Hän tiesi, että Jumala oli johtanut hänet niin pitkälle, seuraava askel kuuluisi Jumalalle.

85 Eräänä päivänä, kun hän käveli ympäriinsä ja katseli muureja, hän näki Miehen seisovan miekka esiin vedettynä. Ja hän veti miekkansa ja meni Miestä vastaan ja sanoi: "Kenen puolella Sinä olet?" Oletko meidän puolellamme vai oletko vihollisemme puolella?"

86 Hän sanoi: "Minä olen Herran sotajoukon Päällikkö." Ja Hän kertoi hänelle, mitä hänen piti tehdä. Miten hän puhaltaisi pasuunaan ja muuri sortuisi, niin että he voisivat ajaa vaunukilpailua sen poikki? Mitä tekemistä sillä olisi pasuunan kanssa?

87 umala käyttää niin yksinkertaisia menetelmiä. Se on niin yksinkertaista, että se tekee siitä minulle Jumalan. Yritämme aina löytää jotain suurta, joka tekee jotain, ja Jumala... jokin suuri organisaatio ottaa koko asian haltuunsa ja puhdistaa sen. Kun Jumala ottaa yksinkertaisen ihmisen, vain yhden ihmisen, jota Hän voi pitää käsissään, ja Hän todistaa jokaisen Sanansa, jonka Hän sanoi, sen avulla. Ottaa niin yksinkertaisia pieniä menetelmiä!

88 "Puhaltakaa pasuunaan." Älkää kaivako muuria, vaan: "Puhaltakaa vain pasuunaan, niin muurit sortuvat. Pasuunan ääni kaataa muurit." Kuinka typerää lihalliselle mielelle! Mutta Jumala osoitti Sanansa olevan totta, sillä muurit kaatuivat, yksi toisensa päälle. He menivät suoraan

ylöspäin ja valtasivat kaupungin.

89 Oi, Jumala haluaa todistaa olevansa Jumala! Joosua tiesi sen. Eräänä päivänä, kun hän seisoi siinä, tapahtui yksi suurimmista paradokseista, mitä on koskaan tapahtunut, Jeesuksen Kristuksen kuoleman, hautaamisen ja ylösnousemuksen lisäksi. Kun vihollinen... Hän oli lyönyt heidät hajalle, ja eri armeijat olivat vuorilla. Hän oli lyönyt heidät, ja aurinko oli laskemassa. Oi voi, millainen hetki se oli kenraali Joosualle!

90 Muistakaa, että hän taisteli tuon maan läpi ilman sairaalaa, sairaanhoitajaa, ensiapuryhmää tai että hänellä olisi ollut yhtään haavoittunutta miestä. Kertokaa minulle jotain, joka voi päihittää sen. Kyllä, herra. Hänellä ei koskaan ollut sairaaloita, ei sairaanhoitajia, eikä hän koskaan menettänyt yhtään miestä, kunhan he vaelsivat Herran tahdossa ja Sanassa. Jumala osoitti, että Hän oli heidän kanssaan. Aivan oikein. Huomatkaa nyt.

91 Ja huomaamme, että Joosua tiesi, että jos yö tulisi, he livahtaisivat ympäriinsä ja menisivät yhteen toistensa kanssa, ja - ja kokoaisivat itsensä yhteen ja muodostaisivat toisen suuren armeijan, ja hänellä olisi vaikeuksia heidän kanssaan seuraavana päivänä. Hän ei tiennyt, mitä tehdä, joten hän kääntyi Jumalan puoleen. Hän tarvitsi apua, ja hän tarvitsi, että aurinko pysähtyisi. Niinpä hän käski auringon pysyä paikallaan, ja... käski kuun pysyä Ajalonin yllä ja olla liikkumatta siihen asti, kunnes hän käskisi sitä. Ja kuu ja aurinko pysyivät paikoillaan kaksikymmentäneljä tuntia, kun Joosua taisteli ja voitti vihollisen, koska hän oli juuri oikeassa tehtävässään. Hänellä oli oikeus tehdä se, koska hän noudatti Jumalan käskyä.

92 Ja niin kauan kuin olet palveluksessa, noudatat Jumalan Sanaa, teet juuri sen, mitä Hän käski sinun tehdä, marssit Jumalan käskyjen mukaan, sinulla on oikeus sanoa tuolle vuorelle: "Siirry!"

93 Jumala pitää Sanansa. "Jos sanotte tälle vuorelle: 'Siirry', ettekä epäile sydämessänne, vaan uskotte, että se, mitä sanoitte, toteutuu, niin saatte sen, mitä olette sanoneet." Jeesus sanoi näin pyhässä Markuksen evankeliumissa 11:22. Se on totuus. Tiedän, että se on Totuus. Se on Jumalan Sana, ja se todistaa, että se on Totuus. Me vain pelkäämme joskus. Pelkäämme, ettei Hän pidäkään Sanaansa. Hän pitää sen Sanan. Hän sanoi tekevänsä sen. Nyt huomaamme, että se on totta. Hän todisti sen.

94 Jesajan profetia, kerran, jotain sellaista, mitä ei ollut koskaan tapahtu-

nut, ei koskaan ennen eikä koskaan sen jälkeen. Hän sanoi: "Neitsyt on tuleva raskaaksi." Voisitteko kuvitella, että nainen, joka ei tiedä miehestä, saisi lapsen? Jesaja sanoi: "Neitsyt on tuleva raskaaksi."

Ja Jumala sai neitsyen tulemaan raskaaksi todistaakseen Sanansa olevan totta. Hän todisti Sanansa, sillä neitsyt tuli raskaaksi ja synnytti Pojan.

95 Nyt, tuo Sana tuli lihaksi, katsokaa, mitä se teki. Kun tuo Poika tuli esiin, Hän oli itse Sana. "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Ja Sana tuli lihaksi ja asui keskellämme."

96 Hän oli tuo elävä Sana. Hän todisti olevansa tuo elävä Sana. Hän sanoi noille sen päivän opettajille: "Kuka voi tuomita Minut synnistä?" Synti on "epäuskoa". "Kuka voi sanoa Minulle, että olen epäuskoinen? Jokainen sana, joka on kirjoitettu Minusta, on täyttynyt." Hänen elämänsä seitsemän viimeistä ennustusta täyttyivät viimeisinä seitsemänä tuntina, ristillä. Kaikki, mikä oli kirjoitettu Hänestä, täyttyi, koska Hän oli Sana. Hän todisti, että Hän oli, oli. Hän paransi sairaat. Hän herätti kuolleet. Hän voitti kuoleman, helvetin ja haudan. Hän todisti, että Hän oli Sana.

Huomatkaa tämä tapaus täällä Jairuksen talossa. Hän oli... Hän oli kertonut heille totuuden. Me näemme Hänet, kun Hän ylitti meren. Hän tulee sisään.

97 Ylhäällä kukkulalla oli pieni nainen, joka oli käyttänyt kaikki rahansa lääkäreihin. Epäilemättä lääkärit olivat tehneet kaiken, mitä osasivat tehdä, jotta nainen paranisi; he olivat luultavasti heprealaisia lääkäreitä, ja kyseessä oli heprealainen nainen, joten he olivat tehneet kaiken voitavansa sisarensa hyväksi. Kuitenkaan heillä ei ollut mitään keinoa pysäyttää tätä verenpurkaumaa, joka oli ehkä vaihdevuosien aikaa, ja hänen verensä oli virrannut, kunnes hän... pikkuinen oli niin heikko, että hän tuskin pystyi enää liikkumaan. Ja hän oli kuullut Jeesuksesta. Ja kun hän näki pienen veneen työntyvän pajujen väliin, hän meni alas ottamaan siitä selvää.

98 Monet Hänen arvostelijoistaan seisoivat siellä. Eikä Hän ole tänäänkään vapaa arvostelijoista. Jos he olisivat tienneet, kuka Hän oli, he eivät olisi olleet Hänen arvostelijoitaan. Mutta he olivat Hänen arvostelijoitaan, koska he eivät tienneet, kuka Hän oli.

Ja niin on Sanomankin kanssa nykyään, niin monet hyvät miehet ja

naiset arvostelevat sitä, koska he eivät tiedä, mikä Se on.

99 Jeesus sanoi: "Jos te olisitte tunteneet Mooseksen, te olisitte tunteneet minut. Mooses puhui Minusta. Monet suuret miehet kaipasivat nähdä tämän päivän. Jos Minä en tee Isäni tekoja, niin älkää uskoko Minua. Minulla on suurempi todistus", Hän sanoi, "kuin Johanneksen todistus, sillä ne teot, joita Minä teen, todistavat, että Isä on Minun kanssani." Hänellä oli suuremmat teot, koska Hän oli Tunnistettu. Myös Johannes oli tunnistettu, sillä hän oli huutavan ääni erämaassa. Mutta kun Hän tuli, Hän oli se profeetta, josta Mooses oli puhunut, että hänet nostamaan esiin.

Kuten sanoin yhtenä iltana, Hän tuli kolmessa nimessä: Jumalan Pojan, Ihmisen Pojan ja Daavidin Pojan nimessä.

100 Kun Hän oli täällä maan päällä ensimmäistä kertaa, Hän oli Ihmisen Poika. Hän ei voinut silloin olla Jumalan Poika, eikä hän koskaan väittänytkään olevansa. Hän sanoi olevansa "Ihmisen Poika". Kun joku kysyi Häneltä, Hän sanoi: "Te näette Ihmisen Pojan; Ihmisen Poika." Nyt, "Ihmisen Poika" on profeetta. Hänen oli tultava sillä tavalla, koska Kirjoitukset sanovat, ettei Hän voi tulla vastoin Kirjoituksia.

101 Siksi tänään tämän hetken Sanomaamme ei voi tulla teologien ja teologian kautta, vaan sen on palattava samaan asiaan, jonka se lupasi tehdä. Sen on oltava sillä tavalla.

102 Huomaamme siis, että tässä Miehessä, Hänen täytyi olla profeetta. Ei Jumalan Poika siellä, Hänen täytyi olla Ihmisen Poika. Jehova itse kutsui profeettoja, Jeremiaa ja heitä, "Ihmisen pojaksi". "Kuka on Ihmisen Poika?" he kyselivät.

103 Sitten hän palveli virassaan Ihmisen Poikana. Sitten hän palveli nyt virassaan Jumalan Poikana. Jumala on Henki, ja kun Hän nyt palveli seurakuntajaksojen ajan Jumalan Poikana. Nyt, Tuhatvuotisessa valtakunnassa, Hän on Daavidin Poika, kun Hän istuu Daavidin valtaistuimella, Hänestä tulee valtaistuimen perillinen, Daavidin poika. Ihmisen Poika, Jumalan Poika, Daavidin Poika, ja kyseessä on sama Mies koko ajan.

104 Aivan kuten Isä, Poika ja Pyhä Henki; Jumalan virka. Hän oli Isä Jumala, sitten Hänestä tuli Poika Jumala, nyt Hän on Pyhä Henki Jumala. Ei kolme Jumalaa; yksi Jumala, kolme ilmenemismuotoa, saman Jumalan kolme ominaisuutta.

Nyt huomaamme, ja tällä hetkellä, jota nyt elämme, että Jumala pitää

Sanansa aivan samalla tavalla kuin Hän teki silloin.

105 Huomaamme, että Hän tuli meren yli. Tämä nainen uskoi Häneen, ja jokin hänen sisällään alkoi sykkiä. Hänellä ei ollut siitä yhtään Kirjoitusta, ei sen enempää kuin Joosualla oli Kirjoituksia auringon pysäyttämiseksi, mutta hän uskoi sydämessään, että Hän oli Jumalan Poika. Niinpä hän sanoi: "Jos vain voin koskettaa Hänen vaatteitaan, niin paranen." Niinpä hän tunkeutui väkijoukon läpi, kunnes hän kosketti Hänen vaatteitaan, ja verenvuoto loppui.

106 Nyt, kun hän katseli yleisöä saadakseen selville, kuka häneen oli koskenut. Epäilemättä siellä oli joku. Hän pysähtyi. Kaikki ihmiset tungeksivat Hänen ympärillään; ja jotkut pilkkasivat Häntä, jotkut nauroivat Hänelle; pappi seisoi vieressä ja kuulusteli Häntä, ja papit ja niin edelleen. Mutta jotkut uskoivat Häneen. Jonkin ajan kuluttua Hän pysähtyi, kääntyi yhtäkkiä ympäri ja sanoi: "Kuka koski minuun?"

107 Muutamat heistä sanoivat: "Miten niin, Mestari!" Luulen, että se oli Pietari, joka sanoi: "Koko väkijoukkohan tungeksii Sinun ympärilläsi. Kuka olisi 'koskenut' Sinuun? Kaikkihan koskettelevat Sinua!"

Hän sanoi: "Mutta minä tunnen, että minusta lähti voimaa." Hän tuli heikoksi. Se oli toisenlainen kosketus.

108 Kunpa voisimme vain nähdä sen, veli, sisar! Jos voitte koskettaa Häntä tuollaisella kosketuksella! Oi, sairaat ihmiset, aion rukoilla puolestanne, ihan muutaman hetken kuluttua. Uskon, että minulla on Pyhä Henki, ei enempää Pyhää Henkeä kuin mitä teillä ja näillä miehillä on täällä. Sama Pyhä Henki, mutta se on Jumalan käsky; ja jos uskotte sen olevan Jumalan käsky, rukoilla sairaiden puolesta ja laittaa kädet heidän päälleen ja ajaa ulos pahoja henkiä, ja ne lupaukset, jotka Hän on antanut, silloin teidänkin kohdallanne on sama asia. Saatte sen, mitä pyydätte, jos pystytte uskomaan sen.

"Voitko uskoa, että minä pystyn tekemään tämän?" Jeesus sanoi.

109 "Kyllä, Herra, minä uskon", sanoi mies, jolla oli epilepsiaa sairastava lapsi, "minä uskon, että Sinä olet Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan." Nyt me tiedämme, että vain tuollainen asenne voi saada aikaan tuloksia.

110 Nyt, nopeasti, ajatellaanpa Häntä hetki, tässä Hän on matkallaan eteenpäin. Pieni pappi tuli paikalle, ei epäilystäkään, mutta tuo pieni kaveri oli uskovaisuuden rajamailla.

111 Maailmassa on nykyään niin paljon sellaisia, pieniä rajalla olevia uskovaisia. He haluavat uskoa Siihen. He haluavat uskoa, että Pyhä Henki on todellinen. He haluavat uskoa, että tämä on apostolinen liike, kuten Jumala on luvannut viimeisinä päivinä vuodattaa Henkensä. Me... hän haluaa uskoa Malakia 4:ään, että Hän lupasi, että viimeisinä päivinä alkuperäinen helluntaiusko palautettaisiin takaisin seurakuntaan.

112 Malakia 4 väittää niin. "Katso, minä lähetän teille Elian viimeisenä päivänä", se on oikein, "ja hän palauttaa lasten Uskon takaisin isien luo", näettekö, "isien Uskon myös lapsille." Näettekö, sen on pakko olla.

Sanotte: "No, se oli Johannes Kastaja." Ei, ei.

113 Johannes Kastaja oli Malakia 3. Aivan oikein. Matteus 11 sanoo näin: "Jos te voitte ottaa sen vastaan, niin tämä on se, josta on puhuttu: 'Katso, minä lähetän sanansaattajani kasvojani edessä.'" Se oli varmasti Elia. Jeesus sanoi, että se oli. Mutta ei suinkaan Malakia 4:n Elia.

114 Koska: "Heti tuon Sanoman jälkeen maa poltetaan tulella, ja vanhurskaat kävelevät jumalattomien tuhkan päällä." Näin ei siis koskaan tapahtunut Johanneksen aikana. Meidän on saatava Sanoma pyyhkäisemään takaisin ja tuomaan ihmiset pois kaikista näistä kirkkokunnallisista olosuhteista, takaisin alkuperäiseen, aitoon helluntaiuskoon. Ja me näemme sen tapahtuvan, se on Raamatun täyttymys, jonka on tultava toteen. Kaikkien Kirjoitusten on täytyttävä. Kuinka monta muuta sellaista voisimme soveltaa, sen osoittaminen veisi minulta pidemmän ajan kuin minulla on nyt aikaa. Mutta te ymmärrätte nämä asiat, että sen on tapahduttava juuri näin, Aabrahamin lapsille, aivan kuten Hän lupasi.

115 Näemme Jeesuksen menevän nyt parantamaan pientä tyttöä. Koska isä, tämä pieni uskovainen, oli tullut siihen pisteeseen, että hänen oli tunnistettava Jeesus, niinpä, lääkäri oli luovuttanut tytön osalta. Ja hän otti pienen mustan hattunsa ja lähti alas katsomaan, voisiko hän löytää Jeesuksen. Näettekö, Hän on aina siellä, kun haluatte Häntä. Hän löysi Hänet juuri, kun Hän oli tulossa rantaan.

116 Ja hän sanoi: "Tule tyttäreni luo, pane kätesi hänen päällensä, niin hän paranee." Hän sanoi: "Hän makaa kuoleman partaalla. Hän on ainoa lapseni." Hän sanoi: "Hän on kahdentoista vuoden ikäinen. Meillä ei ole muita lapsia. Vaimo ja minä", ehkä, "olemme tulossa vanhaksi. Ja tämä on ainoa lapsemme, ja hän makaa kuoleman partaalla. Herra, minä uskon Sinuun. Jos vain tulet ja lasket kätesi hänen päälleen, hän tulee ter-

veeksi."

Näettekö, mitä hän tunnisti? Hän tunnisti, että Jumalan luvattu Sana oli tullut julki tässä Miehessä.

117 Aivan samoin kuin Nikodeemus sanoi: "Rabbi, opettaja, me tiedämme, että Sinä olet opettaja, joka on lähtöisin Jumalasta. Me tiedämme sen. Fariseukset tietävät sen." Miksi he eivät tunnustaneet sitä? "Kukaan ihminen ei voisi tehdä niitä asioita, joita Sinä teet, ellei Jumala ole Hänen kanssaan. Me tiedämme, että Sinä olet lähtöisin Jumalasta."

118 Tässä saamme selville, että Jairus uskoi samoin. Hän sanoi: "Tule laskemaan kätesi." Hän tiesi, että Jumala oli Hänessä. "Laske kätesi lapseni päälle. Vaikka hän on kuoleman partaalla, hän tulee elämään."

119 Hän vain käveli hänen kanssaan. Ja kun hän oli menossa, sieltä tuli juoksija takaisin ja sanoi: "Älä vaivaa Häntä, älä vaivaa Mestaria enempää. Tyttö on kuollut, hän on nyt lähtenyt. Hän on kuollut."

Jeesus kääntyi Jairuksen puoleen ja sanoi: "Enkö Minä sanonut sinulle: 'Jos vain uskoisit, niin näkisit Jumalan kirkkauden'?" Jos vain uskoisit sen!"

120 Hän meni huoneeseen, ja siellä he kaikki olivat, kaikki valittivat ja itkivät ja vaikeroivat, niin kuin kuka tahansa ihminen tekisi. Hieno pieni tyttö, pastorin tytär, oli kuollut, ja hänet oli viety pois tästä maailmasta. Hän oli luultavasti ollut kuolleena jo tunteja, ja sitten hänet oli laskettu vuoteelle, ja he olivat ehkä valmiita balsamoimaan hänen ruumiinsa ja panemaan hänet hautaan.

Sitten näemme, että Jeesus käveli taloon. He kaikki itkivät.

Hän sanoo: "Rauhoittukaa." Hän sanoi: "Hän ei ole kuollut, vaan hän nukkuu."

121 Nyt voitteko kuvitella, mitä he ajattelivat? "Tämä mies, jonka me tunnemme, nyt. Me ymmärrämme, että hän on avioton lapsi. Ja me kuulemme hänen, kaikkien hänen harkitsemattomien ennustustensa, joita hän tekee. Ja nyt me tiedämme, että pappi on oikeassa, 'mies on hullu', sillä me tiedämme, että hän on kuollut. Lääkäri totesi hänet 'kuolleeksi', ja siinä hän makaa. Hän on poissa, ja me tiedämme, että hän on kuollut." He sanoivat, he nauroivat Häntä pilkaten, toisin sanoen saivat Hänet tuntemaan olonsa noloksi, arvostelemalla Häntä.

122 Mutta Hän oli sanonut, ettei hän ollut kuollut. Siinä kaikki, mitä siihen tarvitaan. "Hän nukkuu." Ei ole väliä, kuinka paljon kritiikkiä, Hän

todistaa Sanansa! Hän ajoi heidät kaikki ulos talosta, poisti kaikki epäuskoiset. Hän otti Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, uskovat, kolme todistajaa, sekä isän ja äidin, meni sisään ja otti tytärtä kädestä kiinni ja puhui kielellä, joka kutsui hänen sielunsa takaisin jostain tuolta ikuisuudesta. Ja tyttö heräsi eloon.

123 Mitä hän teki? Hän todisti Sanansa. Hän todisti sen, minkä Hän sanoi. Hän ei ollut kuollut. Hän nukkui. Nyt saamme selville, että Hän teki tämän, tajuamme, ja Hän todisti jotain muutakin. Nyt Hän todisti, että Hän oli Jumala. Hän todisti, että Hänellä oli ennalta tietämys. Katsokaa, mitä Hänen Sanansa sanoi nyt. "Hän ei ole kuollut, vaan hän nukkuu." Näettekö, hän ei ollut alun perinkään kuollut. Hän nukkui. Se osoitti Hänen ennalta tietämisensä. Moni pieni neito olisi voinut kuolla samana aamuna, mutta tämä ei ollut kuollut. Hän nukkui, kuten Lasarus nukkui. Ja Hän kutsui hänet pois unesta, koska hän ei ollut kuollut.

124 "Ja se, joka uskoo Minuun, elää, vaikka olisi kuollut; ja joka elää ja uskoo Minuun, ei koskaan kuole." Vain ne, jotka ovat Karitsan Elämänkirjassa, jotka Hän lunasti kuollessaan, heidät Hän kutsuu ylös tuosta unesta tuona päivänä, ne, jotka on tehty eläviksi Hänen voimallaan, joissa on tuo eläväksi tekevä voima. Kuten sanoin eilen illalla; jopa sen jälkeen, kun Elisa oli kuollut ja hänen luunsa makasivat haudassa, tuo eläväksi tekevä voima oli yhä hänen luissaan.

125 Varmasti, Hän osoitti, että Hän oli se, joka Hän oli. Nyt saamme selville, samalla tavalla, Hän todisti myös, että Heprealaiskirjeen 4. luvussa ja 12. jakeessa, Hän todisti, että Hän oli Jumalan Sana. Hän todellakin teki sen. Huomatkaa, mitä Hän teki. Heprealaiskirje, 12, Heprealaiskirjeen 4:12 sanoo, että "Jumalan Sana on voimakkaampi, elävämpi kuin kaksiteräinen miekka, ja - ja se on myös sydämen ajatusten ja aikomusten selvittäjä." Tarkatkaa nyt hetki.

126 Kun Hän aluksi aloitti palvelutyönsä sen jälkeen, kun Hän lähti osoittamaan, että Hän oli Sana, kun Hän tuli erämaasta kiusauksestaan, siellä oli mies nimeltä Pietari, hänen nimensä oli silloin Simon. Ja hän tuli Jeesuksen luo veljensä Andreaksen kanssa. Ja niin pian kuin hän astui Jeesuksen Kristuksen Läsnäoloon, Jeesus sanoi: "Sinun nimesi on Simon. Ja isäsi nimi oli Joonas. Tästä lähtien sinua kutsutaan Pietariksi." Se osoitti, että Hän oli Sana, koska Sana on sydämen ajatusten ja aikomusten erottaja. Hän oli Sana.

127 Philip näki tämän tapahtuvan. Hän lähti kiertämään vuorta, oli pois-

sa päivän ja palasi takaisin. Ja hän toi mukanaan ystävän nimeltä Natanael. Ja hän sanoi: ”Nämä asiat todella tapahtuvat. Mooses sanoi, että ‘Herra, meidän Jumalamme, on herättävä hänen kaltaisensa profeetta’, ja tässä se Mies on. Hän kertoi Simonille, kuka hän oli, jopa sen, kuka hänen isänsä oli, ja me tiedämme, että se, mitä Hän sanoo, on totta. Koska, Jumala sanoi sen Sanassa, ja tässä on todistettu, että Hänen piti tehdä se, ja se todistaa, että tuo on Messias.”

Ja kun hän astui ylös Hänen Läsnäoloonsa, Jeesus sanoi hänelle: "Katso, israelilainen, jossa ei ole vilppiä."

Hän kysyi: ”Rabbi, milloin sinä tunsit minut?”

Hän sanoi: ”Ennen kuin Filippus kutsui sinut, Minä näin sinut, kun olit puun alla.” Hän todisti Sanansa. Hän todisti Jumalan Sanan. Hän teki sen.

128 Tuo nainen kaivolla, kun hän oli... No, Hän pyysi häntä antamaan Hänen juoda vettä kannusta, jolla hän otti vettä kaivosta, ja nainen sanoi: ”Teillä juutalaisilla ei ole tapana pyytää meiltä samarialaisnaisilta sellaista, koska meillä ei ole mitään tekemistä toistemme kanssa.”

Hän sanoi: ”Mutta jos tietäisit, kenen kanssa puhut, pyytäisit Minulta juotavaa.”

Hän vastasi: ”Kaivo on syvä.”

Ja keskustelun edetessä Hän sai lopulta selville, mikä hänen ongelmansa oli. Ja Hän sanoi: ”Hae miehesi ja tule tänne.”

Hän sanoi: ”Minulla ei ole aviomiestä.”

Hän sanoi: ”Sinä olet sanonut totuuden, sillä sinulla on ollut viisi, ja se, jonka kanssa nyt elät, ei ole aviomiehesi.”

129 ”Niin”, hän sanoi, ”herra, minä huomaan, että Sinä olet profeetta.” Hän... ”Tiedäthän, meillä ei ole ollut sellaista neljäänsataan vuoteen.” Hän sanoi: ”Huomaan, että Sinä olet profeetta.” Me tiedämme, että kun Messias tulee, jota kutsutaan Kristukseksi, kun Hän tulee, Hän kertoo meille tällaisia asioita. Se tulee olemaan Hänen merkkinsä.”

Kun Hän sanoi: ”Minä olen Hän, joka puhun sinun kanssasi”, Hän todisti Sanansa. Hän... me todistamme sen, mitä Hän väitti olevansa. Hän oli Messias, Jumalan Poika.

130 Nyt saamme myös selville, että tämä pieni nainen, jolla oli verenvuoto ja joka kosketti hänen vaatteitaan, myös se todisti hänelle, että hän oli Jumalan Sana.

131 Nyt muistakaa, tänä iltana Jeesus sanoi... Myös Heprealaiskirjeen 1. luvussa, Heprealaiskirjeen 3. luvussa, uskoisin sen olevan, Hän sanoi, että ”Hän on nyt Ylimmäinen Pappi”, tässä ajassa, jossa me nyt elämme, ”Ylimmäinen Pappi, joka istuu Jumalan Majesteetissa, taivaassa, ja jota voidaan koskettaa meidän heikkoutemme tunteella”.

Hepr. 13:8 sanoo: ”Hän on sama, eilen, tänään ja iankaikkisesti.” Hän on sama Jumala, joka Hän oli silloin. Hän on sama tänäänkin.

132 Pyhän Johanneksen evankeliumin 14:12 mukaan hän sanoi: "Joka uskoo Minuun, se tulee tekemään myös niitä tekoja, joita Minä teen. Vielä enemmänkin hän tulee tekemään, sillä Minä menen Isäni tykö."" Näettekö? "Joka uskoo Minuun, se tekee myös niitä tekoja, joita Minä teen."

133 Matteuksen Evankeliumi 28:ssa Hän sanoi: ”Vähän aikaa, niin maailma ei enää näe Minua, mutta te saatte nähdä Minut, sillä Minä olen teidän kanssanne maailman loppuun asti.”

134 Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Hän seisoo tänä iltana todistaakseen Sanansa. (Minun aikani on lopussa.) Mutta Hän osoitti, että Hän pystyy siihen. Hän todisti silloin Sanansa, sen, mitä Hän oli luvannut tuolle päivälle. Hän todisti Jesajan sanat. Hän todisti Nooan sanat. Hän todisti Mooseksen sanat. Hän todisti jokaisen profeetan sanat.

135 Hän lupasi sen tänä päivänä, tässä päivässä, jossa me elämme, että maailma olisi Sodoman kaltaisessa tilassa, homoseksuaalit. Katsokaa sitä nykypäivän maailmassa, kaikkialla maailmassa, missä matkustan; ei vain täällä, kaikkialla. Se on kriittistä. Ruotsissa nuoret miehet ja naiset menevät hiihtämään, täysin alasti. Ja he Saksassa ja Ranskassa ja kaikkialla muualla, se on aivan samanlaista roskaväkeä kuin meillä täällä Yhdysvalloissa.

Kyseessä on aikakaudesta. Minä, jos saan tilaisuuden tulla joskus takaisin, haluaisin puhua teille joistakin profeetallisista asioista osoittaakseni teille, että tämä aika, jossa elämme. Raamattu sanoo: ”Lapset hallitsisivat vanhempiaan.” [Tyhjä kohta nauhalla - toim.]

136 ...Sana. Mutta muistakaa, että Aabrahamilla oli siemen, joka oli siemen Iisak. Hänellä oli muitakin siemeniä Saaran kuoleman jälkeen. Ja hän oli sataneljäkymmentäviisi vuotta vanha, hän meni naimisiin toisen naisen kanssa, hänellä oli seitsemän poikaa tyttärien lisäksi, koska Jumala oli palauttanut hänet takaisin nuoreksi mieheksi, kun hän oli satavuo-

tias. Hän oli sitten taas vain neljäkymmentäviisi, joten sitten hän... Me tiedämme sen. Olen saarnannut siitä teille täällä Kaliforniassa vuosia sitten.

137 Ja nyt me ymmärrämme, että Aabrahamin Siemen ei ollut kirjaimellinen sukupuolinen siemen Saaran kautta, joka oli Iisak, josta tuli kansakunta, vaan kuninkaallinen Siemen tuli lupauksen kautta, joka oli Jeesus Kristus. Ja tuon Siemenen kautta Hän herätti kuninkaallisen Siemenen. Oi, voi! Nyt me olemme kuninkaallinen papisto, kuninkaallinen kansa, pyhä kansa, joka uhraa ylistystä Jumalalle, huultensa uhria, joka ylistää Hänen Nimeään. Jumala todisti Sanansa, Hän vuodatti Pyhän Hengen päällemme.

138 Hän sanoi: "Niin kuin oli Sodoman päivinä, niin on oleva sinä päivänä, jona Ihmisen Poika paljastetaan." Nyt huomasitteko? Jumalan Pojasta, juuri ennen kuin Hänestä tuli Daavidin Poika, Hän paljastaa itsensä jälleen Ihmisen Poikana. Huomasitteko Kirjoituksen?

139 Sillä Hän tekee aina, Hän ei koskaan tee mitään, ellei Hän tee sitä tiettäväksi palvelijoilleen, profeetoilleen. Täsmälleen niin. Se oli Hänen lupauksensa. Näettekö? Hän ei koskaan tee mitään... Jumala ei voi valehdella. Hän paljastaa sen aina ensin, ennen kuin Hän tekee sen.

140 Katsokaa tilannetta, jossa olemme tänään. Katsokaa, missä me olemme. Jokainen teistä myöntää, että olemme modernissa Sodomassa. Te tiedätte, että tämä maa on siinä tilassa. Siellä on … ei ole toivoa; tälle kansakunnalle tai millekään muulle kansakunnalle ei ole enää pelastusta jäljellä. Olemme nyt menneet sen ohi. Profetiat, jotka ovat ennustaneet tästä, ovat täyttyneet. Jumala on keräämässä, ottamassa tuota viimeistä pientä lammasta, missä tahansa se onkin. Jonain päivänä ne kaikki tulevat olemaan sisällä. Olemme lopunajassa. Katsokaa, siinä asemassa.

141 Pyydän teitä veljinä ja sisarina kasvattamaan vielä hetken aikaa uskoa, ennen kuin rukoilemme näiden ihmisten puolesta. Ja tiedän, ettei meidän tarvitse lähteä mihinkään tiettyyn aikaan. Mutta minä... minä... minä haluan aloittaa rukousjonon, ja sitten te, joiden on mentävä, voitte mennä sitten. Ymmärrättekö? Te, jotka haluatte jäädä rukousjonoon, voitte jäädä. Mutta antakaa minun, vain veljenä, huomauttaa teitä hetken ajan eräästä asiasta.

142 Katsokaa Jeesusta, Luuk. 17:30:ssa, kun Hän puhui siellä koskien lopunaikaa, kuinka tulisi olemaan niin kuin oli Nooan päivinä. Sitten Hän

sanoi: ”Ja samoin kuin Sodoman päivinä”, sanoi, ”kun Ihmisen Poika paljastetaan.” Ihmisen Poika jälleen, ei Jumalan Poika. ”Ihmisen Poika”, katsokaa, se tuo taas Malakian 4:n, suoraan takaisin. Kaikki nämä muut profetiat tulevat suoraan mukaan, miten sen pitäisi tapahtua. Hän todistaa Sanansa olevan niin. Näin on.

143 Ja huomatkaa, kuinka Hän vuodattaa Henkensä kaiken lihan päälle, ja mitä tulee tapahtumaan, kuinka ennalleen palauttaminen tulee takaisin. ”Ja teidän poikanne ja tyttärenne tulevat profetoimaan. Palvelijoitteni ja palvelijattarieni päälle minä vuodatan Henkeni. Ja minä tulen näyttämään merkkejä ylhäällä taivaalla.”

144 Minulla on tässä kuva, veli Lee Vayleltä. Haluaisin näyttää teille, mitä tapahtui vuorella toissa päivänä, kun kaikki koululaiset tulivat paikalle juuri ennen tätä suurta aihetta, Seitsemää Sinettiä. Kun koululaiset menivät ulos, olin siellä ylhäällä rukoilemassa, ja tässä oli Tuli, joka tuli alas kuin suppilo, sitten palasi takaisin ylös ja purkautui, kääntyi ympäri ja tuli taas alas. Sen Hän käski kertoa ihmisille. Me... Siinä se on, missä Tucsonin koulut... ja missä se nousi ilmaan.

145 Ja tiede otti kuvia ja niin edelleen ja kyseli siitä. He kysyivät: ”Missä se on? Mitä tapahtui?” He eivät saa siitä selvää. Oi, sitä ei ole tapahtunut jossain nurkassa, vain pimeässä omatunnossa. Se ei koskaan... Jeesus, kun Hän oli täällä, miljoonat ihmiset eivät koskaan tienneet, että Hän oli maan päällä. Kyllä. Tänäänkin on miljoonia, jotka eivät ymmärrä, heitä on kymmeniä miljoonia.

146 Mutta siellä on niitä, joille se on lähetetty, jotka tulevat ymmärtämään. ”Viisaat tuntevat Jumalansa sinä päivänä, ja he tekevät urotekoja.” Ymmärrämme sen, sen hetken, jossa nyt elämme.

147 Katsokaa nyt Sodomaa, katsokaa mitä on tapahtunut. Hän sanoi: ”Niin kuin oli Sodoman päivinä.” Siellä oli joukko ihmisiä, jotka etsivät luvattua poikaa. Me uskomme sen. Niitä olivat Aabraham ja hänen ryhmänsä. Siellä oli haalea joukko, Loot, puoliksi luopio, mutta silti uskovainen, Sodomassa. Kolme ihmisluokkaa.

148 Aina on kolme luokkaa. Hamin, Seemin ja Jaafetin kansat. Samoin uskovat, tekouskovat ja epäuskoiset. Heitä on kaikkialla, ja me... me löydämme heitä jokaisesta ryhmästä. Ja kaikkialla on heitä. Ja nämä ryhmät ovat yhä täällä. Ne pitää pystyä erottamaan toisistaan. Voitte käydä sen suoraan läpi Kirjoitusten, se vain nivoutuu suoraan siihen.

149 Kuunnelkaa tätä. Katsokaa, missä me olemme tänä iltana, asemallisesti ja profeetallisesti. Jokainen meistä tietää, että maailma on sodomalaisessa tilassa.

Me tiedämme kaikki profetiat Israelista, se on kotimaassaan. Jos haluatte tietää kansallisesti, missä me olemme, katsokaa Israelia, missä se on.

150 Jos haluatte tietää, missä tilassa seurakunta on, katsokaa, miten naiset käyttäytyvät. Hän on seurakunta. Katsokaa häntä, moraalitonta, säädytöntä; tarkatkaa, katsokaa, missä seurakunta on. Tarkkailkaa sitä, näettekö, näettekö, vain katsokaa naisia. Te näette, missä, millaisiksi naisenne alentuvat ja tulevat niin saastuneiksi, sellainen teidän seurakuntanne on, näettekö, esikuva.

151 Katsokaa, missä Israel on, näette ajankohdan, missä me olemme. Katsokaa vain noita merkkejä ja ihmeitä. Jos te - jos te, tai jos silmänne ovat auki, katsokaa, missä me olemme.

152 Nyt katsokaa, millaisessa tilassa me olemme, maailma sodomalaisessa tilassa. Huomatkaa nyt, "niin kuin oli." Huomatkaa, että tuona päivänä oli joku, joka odotti tulevaa luvattua poikaa. Aabraham ja Saara, he odottivat luvattua poikaa Aabrahamin ryhmässä. He eivät olleet Sodomassa. Mutta juuri sillä hetkellä, tapahtuman viimeisessä luvussa, juuri ennen kuin luvattu poika tuli, kolme miestä tuli alas Taivaasta, Enkeli... kaksi Enkeliä ja Jumala. Ja he tulivat alas ja puhuivat Aabrahamin kanssa tammen alla. Onko näin? Ja kaksi heistä meni alas Sodomaan ja huusi kaupungin syntejä vastaan. Ja se tapahtui juuri ennen pakanamaailman palamista, siihen aikaan. Koko Sodoma tuhoutui juuri silloin. Vain muutama vedettiin ulos, Loot ja hänen kaksi tytärtään. Edes hänen vaimonsa ei selvinnyt; hän kääntyi takaisin. Voisinpa saada aikaa näyttääkseni teille sen juuri nyt, missä asemassa tuo seurakunta on. Haluan teidän huomaavan nyt.

153 Ja yksi Mies jättäytyi jälkeen, joka puhui Aabrahamille, ja hän antoi Aabrahamille merkin. Ja katsokaa, Aabraham oli nähnyt Jumalan monissa suurissa merkeissä. Me uskomme sen, eikö totta? Juuri ennen tulevaa poikaa. Mutta ennen kuin poika ilmestyi, hänelle annettiin merkki.

154 Koska Poika, todellinen Poika, jonka oli määrä olla Jumalan Poika Aabrahamin uskon kautta, oli Jeesus. Me, jotka olemme Aabrahamin siemen, kuolleet Kristuksessa, me olemme Aabrahamin siemen.

155 Huomatkaa nyt, juuri ennen kuin se tapahtui, tämä poika oli tulossa. Tämä, joka jäi puhumaan Aabrahamille, oli kääntänyt selkänsä teltaan päin, ja Hän sanoi: "Aabraham." Vain päivää ennen sitä hän oli Abram. Nyt Hän sanoi: "Aabraham, missä on vaimosi Saara?" Ei Saarai, S-a-a-r-a-i. S-a-a-r-a, prinsessa. "Missä on vaimosi Saara?"

Hän sanoi: "Hän on teltassa takanasi."

156 Hän sanoi: "Minä tulen vierailemaan sinun luonasi, näetkö, lupaukseni mukaan, jonka olen sinulle antanut." Toisin sanoen: "Elämän ajan mukaan, Saara palaa jälleen tavallisen elämän aikaan."

157 Ja Saara, joka oli vanha, nyt satavuotias, teltassa, nauroi hihaansa. Näettekö, hän hymyili itsekseen ja sanoi: "Miten tuo Mies voi olla oikeassa? Katso, minä vanha nainen, herrani Aabraham tuolla ulkona, myös vanha, perheasiat oli hoidettu pois jo vuosia sitten." Sanoi: "Miten minulla voisi olla enää koskaan iloa herrani kanssa? Hän on vanha ja minä vanha, en enää synnytä, maitorauhaset ovat sammuneet, kaikki... 'Hän on kuivunut'. Miten meillä voisi koskaan enää olla nautintoa?"

158 Ja tuo Mies, selkä telttaan päin, sanoi: "Miksi Saara nauroi ja sanoi: 'Kuinka tämä voisi tapahtua?'" Mistä oli kyse? Erottamisesta, profeetallisuus! Näettekö? Näettekö? Sen hän näki.

159 Nyt Hän sanoi: "Tuo tulee jälleen palaamaan, ja Ihmisen Poika", joka se oli, siinä juuri oli Ihmisen Poika. No, hän kutsui Häntä Elohimiksi, "Herra Jumala." Elohim, kuka tahansa tietää, että se on oikein, Elohim on Herra Jumala. "Alussa Elohim loi taivaat ja maan", Kaikkivaltias. Ihmisen Poika, joka tuli lihaksi, siinä Hän seisoi tuolloin lihassaan, kuin teofania, seisoi siinä ja havaitsi, mitä Saara sanoi teltassa Hänen takanaan. Hän lupasi. Katsokaa. Aabrahamin kuninkaalliselle Siemenelle on luvattu, että se saa nähdä saman asian.

160 Mutta huomatkaa Loot, hänellä oli myös sanansaattaja siellä, heitä meni sinne kaksi. Toinen heistä meni alas, ja toinen meni hänen kanssaan, ja he saarnasivat ja kutsuivat ihmisiä pakenemaan tulevaa vihaa.

161 Asemallisesti, maailma ei ole koskaan ollut sellaisessa tilassa siitä päivästä lähtien, jona Jeesus antoi lupauksen, tähän päivään mennessä. Haluan pyytää kaikkia historioitsijoita, jotka saattavat olla rakennuksessa, tai jos kuulette jopa tällä nauhalla, ja kuulette sen milloin tahansa, kirjoittakaa minulle. Olen opiskellut historiaa nyt noin kolmenkymmenen vuoden ajan, Raamatun historiaa, enkä ole koskaan nähnyt ihmistä, jon-

ka olen nähnyt koko seurakunnan historiassa, läpi seitsemän seurakuntajakson. Että me olemme nyt Laodikeassa, ja me tiedämme sen.

162 Koskaan ennen ei ole ollut sanansaattajaa, joka olisi koskaan tullut koko seurakunnalle, jonka nimi päättyi h-a-m:ään, ennen kuin nyt. G-r-a-h-a-m, Billy Graham. On ollut Moodyja, Finney, Sankey, Knox, Luther ja niin edelleen, mutta ei koskaan h-a-m, "kansojen isä". Muistakaa, että hän on G-r-a-h-am, kuusi kirjainta. Mutta A-b-r-a-h-a-m on seitsemän kirjainta. Huomatkaa, että Billy Graham on tuolla alhaalla, menee kaikkiin maailman kolkkiin ja huutaa ulos Sodomasta: "Tulkaa ulos, paetkaa tulevaa vihaa." Tiedossani ei ole ketään ihmistä, joka olisi saanut otteen Jumalasta, tuosta vanhurskauttamisen sanasta, niin kuin Billy Graham. Hän osaa esittää sen. Hän ei ole sellainen teologi... Hän on kai teologi, mutta hän ei ole sellainen voimakas opettaja. Mutta Jumala on hänen kanssaan. Tuo mies seisoo siellä kuin pyhäkoulun oppitunnilla ja pitää nuo ihmiset lumoutuneina. Hän on tämän hetken Jumalan palvelija. Ketä varten? Luonnollista seurakuntaa, joka on Sodomassa.

163 Mutta muistakaa, että oli yksi hengellinen seurakunta, joka ei myöskään kuulunut tuohon kirkkokunnalliseen joukkoon. Uloskutsuttu ryhmä, ja hekin saivat sanoman ja sanansaattajan. Ja mikä se oli? Sydämessä olevien ajatusten erottaminen. Jumala todistaa aina Sanansa.

164 Rukoilkaamme. Rakas taivaallinen Isä, tämä ratkaiseva hetki, jolloin on tehtävä päätöksiä, aika kuluu, emmekä tiedä, minä hetkenä Herramme voi tulla. Ja kun näemme näiden profetioiden, jotka Hän on tehnyt profeettojesi kautta kautta aikojen, olevan nyt avautumassa. Oi Jumala, kuinka kiitänkään Sinua tästä, että jopa kyvykäs ihminen, kyvykäs ihminen teologiassa, joka voi nousta maailman ja uskottomien juonitteluja vastaan, ja näissä paneeleissa, ja ilman epäilyksen häivääkään seistä siellä rohkeasti ja urhoollisesti, tietäen, missä he seisovat, ja todistavat, että Sana on totta, Kirjoitusten avulla. Ja sitten me, jotka odotamme Sinun Tulemustasi, Herra, uskoen näihin muihin asioihin, joiden on ennustettu tapahtuvan, seisomme ja nautimme siitä, että näemme Sinun kävelevän keskuudessamme ja toteuttavan juuri sen, minkä sanoit tapahtuvan, todistaen Sanasi olevan totta. Iankaikkinen Jumala, sairaat lapsesi istuvat täällä.

165 En tiedä, kuinka paljon meillä on vielä aikaa työskennellä. Ilta-aurinko on laskemassa. Mutta Sinä lupasit profeetalle: "Illalla on oleva valoisaa." Ja me näemme, että sama aurinko, joka nousee idässä, on se, joka

laskee lännessä. Sivilisaatio on kulkenut auringon mukana, ja nyt olemme länsirannikolla, ja Evankeliumi kulki sivilisaation mukana. Isä, me tiedämme, että tämä on Evankeliumin loppu, ajan loppu, aikakauden loppu. Se on häipymässä Iankaikkisuuteen. Mutta Sinä lupasit, että Poika olisi tuleva esiin, että Ihmisen Poika paljastettaisiin. Tämä tapahtuisi viimeisinä päivinä. Ehroovalot ovat tulleet, Isä. Kiitämme Sinua siitä. Ja niin nöyrää kuin se onkin, Sinä teet sen kuitenkin niin yksinkertaisesti, useasti, että se menee yli suurten, niin kutsuttujen syvällisten ajattelijoiden ja paljastaa sen vauvoille, sellaisille, jotka haluavat oppia.

166 Rukoilen, Jumala, että teet sen tänä iltana niin, että sairaat lapsesi näkevät Jumalan lupauksen, ja jokainen heistä paranee ja lähtee täältä ulos, huomenna, uuden vahvan ruumiin kanssa ja ovat jälleen terveitä. Suo se, Herra, että he voivat viedä Sanoman yhdeltä toiselle, kunnes viimeinenkin on laumassa, ja sitten ovet tullaan sulkemaan. Auta meitä, rakas Jumala. Pyydän Sinua, tänä iltana, kaiken tämän edessä, jos voisit vielä kerran, Isä, minun hyväkseni.

167 Vaikutti siltä, että ihmiset eivät juuri huomanneet sitä sinä iltana. Mutta rukoilen, anna sen tapahtua uudelleen tänä iltana, Herra. Koska olen ylittänyt puheaikani, mutta en tiedä, kuinka kauan meidän on vielä tehtävä tätä. Joten rukoilen, Isä, kuulisitko minua? Ja kuule näiden hurskaiden miesten ja naisten rukous, jotka istuvat täällä tänä iltana ja jotka ovat täynnä Henkeäsi. He ovat uskovia, Herra, Sinä voit toimia heidän keskuudessaan. Ja me olemme... Rukoilen, että vahvistat Sanasi, jonka Sinä sanoit: "Joka uskoo Minuun, hänkin tekee niitä tekoja, joita Minä teen." Tapahtukoon se jälleen, Jeesus, todistukseksi siitä, että Sinä olet sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Pyydän sitä Jumalan kunniaksi, Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

168 Nyt, vain hetken ajan, haluan tietää, kuinka monella täällä on rukouskortti. Haluan, että jokainen teistä, jolla on rukouskortti, nostatte kätenne ylös. No, se on yleensä, luulisin, melkein kaikkialla.

169 Mietin, kuinka monta ihmistä täällä, joilla ei ole rukouskorttia ja jotka ovat kuitenkin sairaita, nostaisitteko kätenne ja sanoisitte: "Minulla ei ole rukouskorttia, ja olen kuitenkin sairas. Minulla on tarve."

170 Haluan pyytää teitä olemaan hetken aikaa kunnioittavia. Nyt, minä rakastan puhua teille. Se on aina ongelmani, puhun liian pitkään. Mutta ennen kuin tulette, toivon ja luotan siihen, että Jumala todistaa tämän ja sen, mitä olen sanonut, olevan totuus, ja antaa Hänen vain katsoa.

Nyt, kuinka moni siellä istuu, joka on sairas, joka tietää, etten tiedä teistä yhtään mitään, nostakaa kätenne ylös. Katsokaa tuota. Hyvä on.

Haluan teidän, joilla ei ole rukouskortteja. Rukouskortit kutsutaan ylös. Haluan teidän rukoilevan.

171 Raamattu sanoo, että "Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti." Hän sanoo: "Hän on Ylimmäinen Pappi, joka istuu siellä ja esirukoilee meidän tunnustuksemme perusteella." Meidän täytyy ensin tunnustaa se, ennen kuin Hän voi olla Ylimmäinen Pappi, koska Hän esirukoilee vain meidän tunnustuksemme perusteella. Onko näin, sananpalvelijaveljet? Näettekö, Hän esirukoilee vain tunnustuksemme perusteella, sen, mitä me tunnustamme Hänen olevan, mitä Hän on tehnyt puolestamme. Ei se, mitä Hän aikoo tehdä. Hän on jo tehnyt sen. Meidän on tunnustettava, että Hän on tehnyt sen. "Hänet haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden, hänen haavojensa kautta meidät on parannettu."

172 Nyt, Taivaallinen Isä tietää. Ja kun katson teihin, niin näen, että tunnistan hyvän ystäväni Ohiosta, hän ja hänen vaimonsa istuvat tässä, herra Dauch ja hänen vaimonsa. Ja uskon, että toisena tai kolmantena heistä istuu taas se pastori, herra Blair, jonka näin eilen illalla. Yleisön yllä on pimeää, ja näiden valojen takia näen teidät hieman epäselvästi, enkä näe teitä kovin hyvin.

173 Mutta haluan, että rukoilette. Ja pankaa sydämellenne se, mitä te tarvitsette, ja pyytäkää sitä Ylimmäiseltä Papiltamme, jota voidaan koskettaa meidän heikkouksiemme tunteella.

174 Nyt, minä en tunne teitä, ja te saattaisitte vain koskettaa minua kauttaaltaan, se olisi sama kuin jos koskettaisitte veljeänne, miestänne, pastorianne, jotakuta, se ei - siitä ei olisi mitään hyötyä. Mutta jos kosketatte Häntä ja jos olemme todella Hänen Henkensä kanssa samassa linjassa, silloin Hän voi käyttää uskoanne koskettamaan Häntä ja minun lahjaani puhumaan teille takaisin.

175 Näettekö, olisin yhtä mykkä kuin tämä, tämä on tässä, ilman ääntä, joka puhuu sen kautta. On oltava... Tämä, tämä on mykkä ilman jotain, joka puhuu sen kautta. Ja samoin kuka tahansa ihminen on mykkä, kun on kyse näistä asioista, ellei Jumala puhu hänen kauttaan.

176 Nyt rukoilkaa, ja katsokaamme, ovatko nämä asiat, joista olen puhunut, totta. Jumala auttakoon, että niin on. En sano, että Hän tekee niin.

Toivon, että Hän tulee tekemään niin. Luotan siihen, että Hän tekee niin. Hän ei ole vielä koskaan pettänyt minua, vuosien varrella, kautta ja ympäri maailmaa, kaikenlaisten kansojen ja miljoonien ihmisten kanssa. Hän ei ole vielä koskaan pettänyt minua. Ja olen varma, aivan yhtä varma kuin uskon seisovani tässä, ettei Hän petä minua nytkään.

177 Pyydän teitä vain olemaan kunnioittavia ja pysymään paikoillanne, vain muutaman hetken ajan. Päästämme pääyleisön pois ja rukoilemme hetken kuluttua sairaiden puolesta.

178 Mutta haluan teidän, teidän uskovien, että ette katso minuun, vaan uskotte. Sanokaa: "Uskon, että se, mitä tuo mies sanoi, on Kirjoitusten mukaista. En tiedä, olemmeko niin pitkällä ajassa kuin hän sanoo, että me olemme. Mutta jos se on totta, niin sen on tapahduttava. Jos hänen sanansa ovat Jumalan sanoja, silloin hänen sanansa epäonnistuvat, mutta Jumalan sanat eivät."

179 Jumala on velvollinen seisomaan Sanansa takana. Hän tulee todistamaan sen. "Joka uskoo Minuun." Hän todisti, että tämä on viimeinen päivä. Hän todisti, mitä tapahtuisi. Hän todisti, että tämän piti tapahtua.

180 Ja muistakaa, että Aabraham ja hänen ryhmänsä eivät saaneet enää yhtään muuta merkkiä Jumalalta, ennen kuin luvattu poika saapui. Kuinka moni tietää, että se on totta? Tuota erottamisen merkkiä! Ja Aabrahamin kuninkaallinen Siemen, anna minun kuulla sinua... Anna minun kertoa sinulle, NÄIN SANOO HERRA, sinä olet saamassa viimeisen merkkisi. Se on Kirjoitusten ja Jumalan ilmestyksen mukaan, joka on sydämessäni, joka sanoo, että tämä on Totuus. Ja luotan siihen, että uskotte sen olevan Totuus.

181 Nyt uskokaa. Kaikki vain uskokoon ja sanokoon: "Herra Jeesus, anna minun koskettaa Sinua. Minulla on tarve sydämessäni, ja tiedän, ettei veli Branham tiedä minusta mitään. En edes tunne häntä, eikä hän tunne minua, mutta Sinä tiedät. Ja jos hän on kertonut minulle Totuuden, tämä tulee tapahtumaan." Pyydän teitä, älkää liikkuko nyt, vain hetken aikaa. Olkaa todella...

Näettekö, te olette henki. Ja minä otan jokaisen täällä olevan hengen hallintaani Jeesuksen Kristuksen Nimessä, jotta Hänen Sanansa täyttyisi.

Nyt olkaa vain kunnioittavia. Rukoilkaa. Katsokaa Häneen ja sanokaa: "Herra, minä uskon sen.

Auta Sinä minun epäuskoani."

Aloittakaamme. Minun on keskityttävä jonkinlaiseen osaan tässä rakennuksessa, näettekö, teitä on niin paljon, ja jokainen teistä on henki.

182 En pysty. Sanotte: "Entä minä?" En voi kertoa sinulle. Se on suvereenia. Kaikki Jumalan teot ovat suvereeneja. Tänä iltana moni ihminen paranee ylittäessään tämän lavan, moni ei luultavasti parane. Kaikki on Jumalan suvereenisuuden varassa. Kuka voi sanoa Hänelle, mitä tehdä? Ei kukaan. Hän toimii oman tahtonsa, oman suunnitelmansa mukaan.

183 Mutta te vain uskokaa. Olkaa nöyriä. Älkää olko hermostuneita. Kurottautukaa vain Jumalan puoleen ja sanokaa: "Herra Jumala, minä uskon sen." Näettekö? Anna minun koskettaa Sinun vaatettasi. Tarvitsen sitä ja tätä. Tiedän, että veli ei tunne minua eikä tiedä, mitä tarvitsen, mutta hän kertoi meille näistä asioista, jotka Sinä teit, ja sanoi, että Sinä olet sama täällä tänäänkin."

184 Se ei sulje pois teitä veljiä täällä puhujalavalla, ei ketään teistä. Pyydän vain teiltä, veljet, Kristuksen Evankeliumin työtovereina... Puhun teille aivan yhtä vilpittömästi kuin tiedän, kuolevana miehenä, joka on kanssanne, joka jättää tämän maailman. Meidän on lähdettävä. Ja minun on tehtävä tili siitä, mitä sanon, tuomiopäivänä. Olen tietoinen siitä, hyvin tietoinen. Ja arvostan sinua, mies, mitä olet, seisoessasi tässä kanssani, auttaen minua. Yritän auttaa teitä, tehdä kaiken voitavani Jumalan Valtakunnan tähden.

Rukoilen ja pyydän.

Kuinka moni on nähnyt tuon Valon tuossa valokuvassa? Oletteko nähneet sen valokuvan? Se roikkuu tuolla. Ettekö voi nähdä sitä?

185 Se on tuon nenäliinan kanssa istuvan naisen yläpuolella. Hän rukoilee rakkaansa puolesta. Näin on, rouva. Uskotko, että olen Hänen profeettansa, tai anteeksi, Hänen palvelijansa? [Sisar sanoo: "Kyllä uskon." -toim.] Uskotko sinä sen? Hyvä on. Jos Jumala voi paljastaa minulle, mikä on vialla, niin hyväksytkö sen olevan Jumalasta, aivan kuten se nainen, joka koski Hänen vaatteeseensa? Nyt, tiedät, että olet kymmenen tai viidentoista metrin päässä minusta tai kauempana, et koskaan koskettanut minua. Mutta sinä olet koskenut Jotakin, että tiedät olevasi kosketuksissa Jonkin kanssa, Jonkun kanssa. Se koskee naista, joka on tyttäresi. Näin on. Uskotko, että hän parantuu? Hän on narkomaani. Se on tarkalleen oikein. Näen hänet uimassa, humalassa. Näetkö? Laita nenäliina,

joka sinulla on kädessäsi, hänen päälleen, äläkä epäile. Uskon, että Jumala tulee vapauttamaan hänet. Uskotko sinä siihen kanssani? Aamen.

Nyt, en tunne tätä naista, mutta Jumala tuntee hänet. Uskotteko nyt koko sydämestänne?

186 Mies, joka istuu tuolla raidallinen paita yllään, jolla on tyrä, uskotko, että Jumala parantaisi sinut ja tekisi sinut terveeksi? Uskotko, että Hän tekee sen? En ole koskaan elämässäni nähnyt tuota miestä. Onko sinulla rukouskortti? [Veli sanoo: "Ei ole." - toim.] Sinulla ei ole? Sinä et tarvitse sellaista.

"Jos te voitte uskoa!"

187 Tässä istuu nainen, joka yrittää katsoa tämän tässä istuvan naisen yli. Hän on minulle vieras. Mutta hän on todella hermostunut. En tunne häntä. En ole koskaan elämässäni nähnyt häntä. Mutta Jumala tuntee hänet, ja hän tajuaa juuri nyt olevansa yhteydessä Jonkin kanssa. Olet rukoillut siellä jonkin asian puolesta. Syy, jonka vuoksi olet, et voi jäädä pidemmäksi aikaa kuin tämän illan. Sinun on poistuttava kokouksesta. Suunnittelet meneväsi huomenna kotiisi. Et ole täältä kotoisin, etkä myöskään Kaliforniasta. Lähdet täältä itään. Menet lentäen. Suunnittelet, että lähdet lentäen. Olet Oklahomasta. Olet Oklahomasta. Kyllä. Näin on.

188 Sinä olet myös kuolemaisillaan. Tulit tänne rukoiltavaksi. Sinulla ei ole rukouskorttia. Mutta uskoit, että tulet parantumaan, jos vain pääsisit tänne. Näin on. Lisäksi, sinun tilasi on syöpä. Syöpä on luussa. Uskotko, että paranet nyt? Uskotko, että olet yhteydessä Hänen kanssaan, sisareni? Ehkä Jumala kertoo minulle, kuka olet, auttaisiko se sitten sinua? Jos niin on, kohota kätesi ylös, jos uskot, että (Jumala) se auttaisi sinua. Hyvä on, rouva Steel, voit palata Oklahomaan.

En tunne kyseistä naista. En ole koskaan nähnyt häntä.

189 Tässä on nainen, joka istuu tuolla hänen takanaan. Hän kärsii suonikohjuista. Hänellä on myös poika, joka on alkoholisti, ja hän rukoilee hänen puolestaan. Jos hän uskoo, hän voi parantua. Rouva Mason, uskotko koko sydämestäsi ja uskotko, että Jeesus Kristus suo sinulle parantumisen? Sinä uskot?

Hyvä on, laske sitten kätesi tuon vieressäsi istuvan naisen ylle, joka rukoilee miehensä puolesta, joka ei ole pelastunut. Jumala suo parantumisen.

Rukoilkaamme.

190 Rakas Jumala, rukoilen, että suot hänelle tuon siunauksen. Anna tuolle naiselle hänen sydämensä toive, Herra. Hänen uskonsa on niin lähellä Sinua, se on koskettanut Sinua. Ja minä rukoilen, Isä, että Sinä autat, Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Nyt usko koko sydämestäsi, että saat sen. Teetkö niin? Hyvä on. Jumala siunatkoon sinua.

Uskotteko, että miehesi pelastuu, rouva? Uskotko koko sydämestäsi? Nosta kätesi ylös, sinä uskot.

191 Edessäni näyttää olevan nainen, joka on hyvin raskastekoinen. Siinä hän istuu. Uskotko, että olen Jumalan palvelija? Uskotko, että olen Jumalan palvelija? Sinä uskot. Hyvä on. En tunne sinua. Sinun ongelmasi on, on rauhaset. Olet ylipainoinen. Olet käynyt lääkärissä, joka sanoi, ettei hän voi tehdä asialle mitään, mutta kyseessä oli maallinen lääkäri. Näetkö? Sinulla... Sinulla on vain ollut paljon surua. Olet menettänyt miehesi. Et ole täältä kotoisin. Olet oikeasti Arkansasista. Etsit myös työtä, etkä löydä sitä. Pelkäsit, että, jotain, sinua ei kutsuttaisi. Mutta uskosi on nyt koskettanut Jumalaa. Sisareni, mene, usko. Jumala antaa sinulle työn, antaa sinulle sydämesi toiveen.

Jumala todistaa Sanansa olevan totta. Uskotteko te, että näin on? Nyt haluan vain, että rukoilette kanssani uudelleen.

192 Isä Jumala, Sinä olet sama Jumala, joka todistit. Kun Sinä sanoit: "Tyttö ei ole kuollut, hän nukkuu", sitten Sinun täytyi todistaa se. Nyt Sinä lupasit, että juuri ennen lopun ajan tuloa Ihmisen Poika paljastaisi itsensä samalla tavalla kuin Hän teki Sodomassa. Sinä lupasit sen, Herra. Nyt Sinä olet tullut maan päälle Pyhän Hengen muodossa ja olet tullut meidän keskellemme, tänä iltana, meidän uskovien ihmisten, ja todistanut sen. Olet todistanut Sanasi, kuten teit sinä päivänä. Herra, emme tarvitse enempää todisteita. Sinä olet keskuudessamme. Me rakastamme Sinua. Ja me ymmärrämme, että tämä on viimeinen merkki juuri ennen Sinun Tulemustasi, Kirjoitusten mukaan. Ja kaikki varjot ja esikuvat eivät koskaan petä. Niiden on oltava varmoja.

193 Niinpä me rukoilemme, Isä, kun lapsesi tulevat nyt rukoiltaviksi, että jokainen paranisi. Älköön keskuudessamme jääkö yhtään sairasta ihmistä tämän parantamispalveluksen lopussa. Oi rakas Jumala, antaisitko voitelusi olla juuri nyt niin armollisesti kansasi päällä, että jokainen heis-

tä voisi parantua?

194 Ja jos täällä on joitakin, jotka eivät vielä ole lapsiasi, ja näiden asioiden perusteella, että... He ovat kuulleet Sanan ja nähneet sen tapahtuneen, ja he ovat todistaneet sen kirjaimellisesti, ja kuka Sinä olet ja millainen Sinä olet, että Sinä olet täällä.

195 Ja, Herra, siunaisitko - siunaisitko Sinä valheen? Et todellakaan, Herra. Mutta Sinä lupasit siunata Sanasi, eikä se palaisi tyhjänä. Se saavuttaisi sen, mitä varten se oli tarkoitettu. Ja nyt Sinä olet tehnyt sen meidän edessämme tänä iltana, ilman epäilyksen häivääkään.

196 Ja päämme ollessa kumarrettuina, onko täällä ihmisiä, jotka eivät ole koskaan ennen uskoneet, jotka haluaisivat vain nostaa kätensä ylös? Nostakaa vain kätenne ylös päänne ollessa kumartuneena. Nouskaa seisomaan ja sanokaa: "Minä uskon nyt koko sydämestäni. Ja haluan ottaa Jeesuksen Kristuksen vastaan juuri nyt." Tekisittekö sen, kuka tahansa täällä oleva ihminen, joka ei ole vielä ottanut Kristusta vastaan ja haluaisi tehdä sen tällä hetkellä? En kerro teille... Menkää valitsemaanne seurakuntaan. Mutta pyydän teitä ottamaan Jeesuksen Kristuksen vastaan, kun te... Ette luultavasti koskaan tule olemaan lähempänä Häntä, kunnes näette Hänet henkilökohtaisesti, kun Hän tulee näkyvässä ruumiissaan Taivaasta. Otatteko nyt Hänet vastaan, jos ette ole vielä tehneet sitä?

197 Koska kukaan ei ole täällä seisomassa, uskon, että te kaikki olette täysjärkisiä, järkeviä ihmisiä ja ymmärrätte, mitä olette tekemässä. Jos istutte tuossa tämän alla, muistakaa: "Jos häpeätte Minua ihmisten edessä, niin Minä tulen häpeämään teitä Isäni edessä." Siellä oli joku seisomassa, ehkä, kyllä, yleisössä, takana.

198 Rakas Jumala, ne voivat, joita en näe, jotka seisovat, he haluavat ottaa Sinut vastaan. He ymmärtävät, Herra, että tätä ei ole tehty ennen tätä aikaa, ja nyt Sinä vahvistat sen ja todistat, että se on niin. Rukoilen, Isä, että heidän sydämissään, jotka ovat oudosti liikuttuneita tällä hetkellä... Mistä me tiedämme, voisiko tämä olla viimeinen henkilö, joka tulee sisään? Tämä voi olla Los Angelesin loppu. Tämä voisi olla viimeinen sielu, joka syntyy Valtakuntaan. Emme tiedä, milloin tuo aika tulee. Ja kun se tapahtuu, ovi suljetaan, Ruumis on valmis. Siitä ei tule mitään outoa Ruumista tai outoa Morsianta. Siinä on vain niin monta jäsentä, joiden nimet oli merkitty Karitsan Elämän kirjaan ennen maailman perustamista, joita Jeesus tuli ottamaan, kuten Aadam, kävelemään suoraan

ulos pelastaakseen vaimonsa. Rukoilen, Jumala, että otat heidät nyt vastaan Valtakuntaasi. He ovat Sinun käsissäsi. Toimi heidän kanssaan, Herra, rukoilen Jeesuksen Nimessä. Aamen.

199 Jumala siunatkoon jokaista teistä, jotka seisoitte. En tiennyt, että jotkut teistä seisoivat. Jotkut seisoivat takana, jotkut parvekkeella. Nyt haluan teidän tekevän yhden asian puolestani. Olkaa hyvä ja ymmärtäkää minua. Tavatkaa joku pastori täällä ja puhukaa asiasta heidän kanssaan, kun jumalanpalvelus on ohi. Tekisittekö niin? Älkää antako sen epäonnistua. Jos teitä ei ole koskaan kastettu kristillisellä kasteella, tehkää se seuraavaksi ja pitäkää sitten käsiänne ylhäällä, kunnes saatte Pyhän Hengen.

200 Nyt, ja monilla ihmisillä on täällä rukouskortteja. Pyydämme heitä nousemaan seisomaan ja tulemaan tästä ylös, ja luulen, että he kävelevät toiselle puolelle. Vai pitääkö minun tulla... [Eräs veli sanoo: "Ei." - toim.] En pysty siihen. ["Tulkaa tältä puolelta täältä."] Tältä puolelta täältä, tätä kautta voi tulla, tältä puolelta, ne ihmiset, joilla on rukouskortit.

201 Ja nyt, jos jonkun teistä on lähdettävä, se on... olen myöhässä. Olen pahoillani. Yritän tehdä sen hieman paremmin huomisiltana. On... kello on kymmenen minuuttia yli kymmenen, seinällä olevan kellon mukaan. Kiitos paljon osallistumisestanne tänä iltana, ja Taivaan Jumala siunatkoon teitä. Jos haluatte jäädä katsomaan rukousjonoa, olette aina tervetulleita. Mutta me aloitamme nyt rukoilemaan sairaiden puolesta, enkä halua pidätellä teitä, ellette halua jäädä. Voitte poistua Herran Jeesuksen Nimessä. Jumalan rauha kulkekoon kanssanne ja siunatkoon teitä ja antakoon teille levon ruumiillenne läpi yön ja antakoon teille hyvän terveyden, jotta voitte palata huomenna illalla. Jumala olkoon nyt teidän kanssanne.

202 Ja antakaa niiden, joilla on rukouskortti, nousta nyt rukoiltavaksi, sillä me rukoilemme yleisesti ihmisten puolesta. Nyt haluamme teidän tietävän, te, jotka seisotte rukouskortin kanssa, onko teillä mitään epäilyksiä elämässänne? Onko elämässänne mitään, anteeksi, mitään syntiä, jota ette ole tunnustanut? Jos on, kysyn teiltä seuraavaa. Älkää tulko rukousjonoon, jos sydämessänne on tunnustamatonta syntiä. Koska teidän täytyy... Tämä on lasten leipää, näettekö? Ja jos ette ole kristitty, luovuttakaa elämänne Kristukselle rukousjonossa ja tulkaa sitten. Se on uskovia varten. Tekisittekö sen? Hyväksykää Hänet ensin Vapahtajananne ja tulkaa sitten lavalle rukoiltavaksi.

203 Nyt aion rukoilla jokaisen yksittäisen ihmisen puolesta, enkä vain ohittaa heitä kuin jonkinlaisena rutiinina. Olemme nyt seurakunnassa. Luulen, että sisar Wyatt on antanut meille syyn siihen, että voimme jäädä rukoilemaan. [Veli sanoo: "Kyllä, koko yön, niin kauan kuin haluatte." - toim.] Voimme jäädä niin pitkään kuin haluamme. Ja kiitän sisar Wyattia ja henkilökuntaa täällä, että saamme tehdä niin. Jumala siunatkoon häntä. Hänen urhea aviomiehensä seisoi tällä puhujalavalla, rukoili sairaiden puolesta, kunnes kuoli, tietojeni mukaan, todellinen ristin sotilas. Ja nyt yritän jatkaa saman asian tekemistä, siunata tätä kansaa.

204 Ja nyt rukoilen, että jokainen teistä tulee tästä ohi... Teidän ei tarvitse tunnustaa mitään, mitä ette halua. Teidän ei tarvitse sanoa mitään, mikä on vialla teissä. Tulkaa vain ja antakaa minun rukoilla puolestanne, ja uskokaa.

205 Uskotteko, että Jumala on lähettänyt minut tekemään tämän? Nostakaa kätenne ylös. Muistatko, mitä Herran Enkeli sanoi? "Jos saat ihmiset uskomaan sinua, olet vilpitön rukoillessasi, niin mikään ei tule kestämään rukousta." Ja te tiedätte, että se on totta. Se on todistettu kerta toisensa jälkeen.

Nyt pyydän sisar Rosea, jos hän suostuu, soittamaan sen, *Usko se vaan* tai *Suuri lääkäri on lähellä* tai jotain.

206 Haluan, että jokainen teistä on nyt yhteydessä kanssani. Rukoiletteko te, myös te, jotka ette ole rukousjonossa, rukoiletteko te näiden ihmisten puolesta? Lupaatte heille sen nostamalla kätenne ylös: "Minä tulen rukoilemaan, näettekö. Me kaikki tulemme rukoilemaan." Hyvä on. Kyllä.

Haluaisin, että jos teidän on lähdettävä, lähtisitte nyt hyvin hiljaa, jotta he eivät tule häirityksi, kun me rukoilemme.

Uskotko, että se tulee olemaan nyt ohi, sisar? [Sisar sanoo: "Koko sydämestäni." - toim.]

Rakas Jumala, minä lasken käteni sisaren päälle ja haastan hänen ruumiinsa ahdingon. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, jättäköön se hänet. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua, sisar.

Uskotko koko sydämestäsi? Tunnustatko kaikki syntisi? Sinä olet, sikäli kuin tiedät, valmis vastaanottamaan parantumisesi?

207 Rakas Jumala, lasken käteni sisareni päälle Poikasi Jeesuksen Kris-

tuksen Nimessä ja pyydän, että hänen ruumiinsa vaiva poistuu Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Kaikki synnit on tunnustettu, ja oletko valmis parantumistasi varten? Uskotko, veli? [Veli sanoo: "Minä uskon koko sydämestäni." - toim.]

208 Rakas Jumala, lasken käteni veljeni päälle, koska tiedämme, että Sinä olet läsnä täällä, Herra. Rukoilen, että parannat hänet Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Kaikki synnit tunnustettu? Ei, sinä et kuule. Uskotko, että sinä tulet kuulemaan? [Sisar sanoo: "Minä uskon. Mutta olen ollut kuuro." - toim.] Sinä uskot.

Nainen on nyt kuuro. Me rukoilemaan tässä.

209 Rakas Jumala, rukoilen, että parantaisit sisaremme ja ottaisit tämän kuurouden pois hänestä. Hän istuu suljetussa maailmassa, jossa hän ei kuule. Rukoilen, että annat hänelle parantumisen Jeesuksen Nimessä.

210 Pyydän ihmisiä pitämään päänne alhaalla hetken. Haluan nähdä, mitä hänelle on tapahtunut. Nyt pyydän, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, älköön kukaan nostako päätään tai silmiään. Nyt ette saa tehdä sitä, ennen kuin sanon niin.

211 Kuuletko minua nyt? [Sisar sanoo: "Hiukan vääristyneesti." Veli Branham lyö kerran käsiään yhteen. "Voin kuulla sinua." - toim.] Kuuletko minua? ["Hieman."] Voitko kuulla? Hän voi kuulla nyt. [Veli Branham läimäyttää vielä kerran.] Näettekö? Kuulitko tuon äänen?

212 Nyt sinä uskot koko sydämestäsi. Uskotko sinä? Ja sinä uskot, ja Jumala tulee tekemään sinut täysin terveeksi. Hän sanoi... Minä vain rukoilin ja panin käteni hänen korvilleen, ja hän sanoi kuulevansa jotain. Hyvä on, jatka nyt vain uskomalla, että kuulet täydellisesti, ja sinä tulet kuulemaan.

Onko kaikki synnit tunnustettu, sisar? [Sisar sanoo: "Kyllä." - toim.] Oletko valmis parantumistasi varten? [Kyllä.]

213 Rakas Jumala, minä panen käteni sisareni päälle tietäen, että meissä itsessämme ei ole mitään hyvää. Mutta me tiedämme, että olemme kristittyjä, Jumalan Hengestä syntyneitä. Ja me laskemme kädet sisaremme päälle ja pyydämme hänen parantumistaan Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

214 Uskotko nyt, että tulet parantumaan? [Sisar sanoo: "Hyvin."] Hyvä

on, nyt sinä - sinä olet parantunut. Sillä tavalla se tehdään. Juuri niin. Oikein.

215 Onko kaikki synnit tunnustettu? [Sisar sanoo: "Kyllä, herra." - toim.] Ja oletko valmis parantumistasi varten? ["Kyllä."] Uskotko, että Jumala, joka tuntee ihmisten sydämet, tekee sinut terveeksi kätten päällepanemisen kautta? ["Uskon."]

216 Taivaallinen Isämme, rukoilen, että parannat sisaremme, kun laskemme kätemme hänen päälleen ja pyydämme Jeesuksen Kristuksen Nimessä, että teet hänet terveeksi. Aamen.

217 Hyvää päivää. Tietenkin tiedät, että tiedän mikä sinua vaivaa. Mutta en vain sano sitä, koska jos teet, se vain jatkuu ja jatkuu. Mutta jos haluat... Onko kaikki synnit tunnustettu? [Sisar sanoo: "Kyllä, herra." - toim.] Ja uskot, että Jumala tekee sinut terveeksi? ["Kyllä, herra."] Uskotko, että niveltulehdus... Minä sanoin sen jo.

Rakas Jumala, rukoilen, että Sinä autat häntä ja teet hänet terveeksi. Suo se Jeesuksen Nimessä.

Sinä et tule olemaan rampa. Mene, usko koko sydämestäsi.

218 Uskotko, että Jumala tekee sinut terveeksi? [Sisar sanoo: "Aamen." - toim.] Kaikki synnit on tunnustettu ja olet valmis parantumistasi varten? Uskotko, että selkäsi tulee kuntoon?

Rakas taivaallinen Isä, rukoilen, että Sinä parannat hänet ja teet hänet terveeksi. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, tapahtukoon niin. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua, sisar. Mene ja usko nyt.

Onko kaikki synnit tunnustettu, sisar, oletko valmis parantumistasi varten?

Rakas Jumala, hän sanoo, että hänen syntinsä on tunnustettu. Lasken käteni tämän naisen päälle ja pyydän Jeesuksen Kristuksen Nimessä hänen parantumistaan. Aamen.

219 Onko kaikki synnit tunnustettu? Sinun täytyy olla oikeassa, olet hyvin sairas, tiedät sen. Tiedät, että minä tiedän, mikä sinua vaivaa. Ja uskotko, että Jumala parantaa sinut, parantaa sydämesi ja tekee sinut täysin terveeksi?

Rakas Jumala, rukoilen Jeesuksen Kristuksen Nimessä, että parannat hänet ja teet hänet terveeksi. Lähteköön tämä hänestä, Isä, Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua nyt. Älä epäile. Mene, uskoen. Onko kaikki

synnit tunnustettu? Oletko valmis parantumaan?

Rakas taivaallinen Isä, lasken käteni sisaremme päälle. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, parantukoon hän. Aamen.

Älä epäile. Mene, uskoen.

Kaikki synnit tunnustettu, oletko valmis parantumaan?

220 Rakas taivaallinen Isä, rukoilen, että parantaisit veljemme, tekisit hänet terveeksi. Suo se, Isä. Lasken käteni hänen päälleen tätä tarkoitusta varten Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua. Uskon siihen koko sydämestäni.

Uskotko sinä nyt, sisar? Kaikki synnit on tunnustettu ja olet valmis parantumaan?

Rakas Jumala, lasken käteni sisaren päälle Jeesuksen Kristuksen Nimessä, parantukoon hän Sinun kunniaksesi. Aamen.

221 Nyt vain monesti tuolla tavalla, vain kosketus, kuten Jeesus sanoi: ”Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Jos he panevat kätensä sairaiden päälle.” Olen alkanut huomata kokouksissa, että se vaikuttaa viisikymmentä prosenttia paremmin kuin se, miten se vaikuttaa, kun kutsutte ihmisiä jonoon, on erottaminen, koska voitte ottaa vain muutaman. Ja tällä tavalla paljon useampi paranee.

222 Oletko tunnustanut kaikki epäuskon ja kaiken muun syntisi? Uskotko nyt, että tulet parantumaan? [Sisar sanoo: ”Kyllä, ja vapautunut.” - toim.]

Rakas Jumala, rukoilen, että parannat sisaremme, kun otan hänen kätensä ja pyydän Jeesuksen Kristuksen Nimessä hänen parantumistaan. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua, sisar.

Uskotko sinä nyt? [Sisar sanoo: ”Kyllä.” - toim.] Kaikki synnit on tunnustettu? [Kyllä.]

Rakas Jumala, minä panen käteni sisaremme päälle Jeesuksen Kristuksen Nimessä hänen parantumisensa tähden. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua, sisar.

Tuntuu hyvin pieneltä asialta, mutta Jumala on se, joka on luvannut sen. Onko synnit tunnustettu?

Rakas Jumala, rukoilen, että parannat tämän sisaremme. Kun lasken käteni hänen päälleen Jeesuksen Kristuksen Nimessä, menköön hän ja

olkoon terve. Aamen.

Onko synnit tunnustettu?

Rakas Jumala, rukoilen, että parannat sisaremme, kun lasken käteni hänen päälleen, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Nyt kun tulette mekaniikan kanssa, iskeköön se dynamiikkaan, se alkaa toimimaan.

Onko synnit tunnustettu? [Sisar vastaa - toim.] Sinä olet valmis.

Rakas Jumala, rukoilen, että parannat hänet ja teet hänet terveeksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua, sisar.

Onko kaikki synnit tunnustettu? [Sisar sanoo: "Kaikki." - toim.]

Rakas Jumala, kun tämä nainen katsoo minua silmiin, uskon sen. Rukoilen, että parannat hänet Jeesuksen Nimessä.

223 Sinä vain olet tuomassa häntä, eikö niin, sisar? Sinä vain tuomassa häntä? Hyvä on. Uskotko, sisar, että Jumala parantaa sinut? [Sisar sanoo: "Uskon, että Jumala voi antaa minulle taas näkökyvyn." - toim.] Jumala siunatkoon sinua.

224 Taivaallinen Isä, Sinä olet aina armollinen sokeille ja tarvitseville. Nyt he ovat nähneet, mitä Sinä olet tehnyt tänä iltana. Niinpä me uskomme, Herra, että tämä suuri viimeinen merkki liikkuu nyt keskuudessamme. Pyydän, että tämä sokea nainen saisi näkönsä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Nyt, raportoi meille nyt. Raportoi siitä.

[Sisar puhuu veli Branhamille - toim.] Oi, kyllä, uskotko, että Jumala parantaa sinut? ["Halleluja!"]

Rakas taivaallinen Isä, minä lasken käteni sisaremme päälle ja pyydän, että Sinä parannat hänet Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua, sisar. Anna meidän kuulla, miten sinä pärjäät. Uskotko sinä, sisar? [Sisar sanoo: "Kyllä, uskon." - toim.]

Rakas taivaallinen Isä, rukoilen sisaremme puolesta luottaen siihen, että Sinä parannat hänet nyt. Lasken käteni hänen päälleen Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

Nyt usko. Juuri niin. Mene vain, uskoen.

Uskotko sinä, veli? [Veli sanoo: "Kyllä." - toim.] Onko kaikki synnit tunnustettu?

Rakas Jumala, rukoilen, että parannat veljemme ja teet hänet terveeksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

Uskotko sinä, sisar?

225 Oi Jumala, rukoilen Jeesuksen Kristuksen Nimessä, tämän hetken suloisuudessa ja lempeydessä, että Pyhä Henki tekisi tämän naisen terveeksi. [Sisar sanoo: "Ja minä rukoilen, rukoile poikani puolesta. En ole nähnyt häntä kahteenkymmeneen vuoteen." - toim.) Rukoilen, että Jumala lähettäisi poikasi luoksesi, sisar, rakas. Jumala siunatkoon sinua.

Rakas Isä, rukoilen sisaremme puolesta tässä. Pyhän Hengen suloisuudessa, tulkoon Hän nyt ja parantakoon sisaremme Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua, sisar.

Rakas Jumala, rukoilen veljeni puolesta, kun hän seisoo tässä ja minä lasken käteni hänen päälleen ja pyydän hänen parantumistaan Jeesuksen Nimessä.

Jumala siunatkoon sinua, veljeni. Hyvä on. Pikkupoika?

Rakas Jumala, kun lasken käteni pienen pojan päälle, siunaan häntä Jeesuksen Kristuksen Nimessä hänen parantumisekseen.

Uskotko nyt, sisar? [Sisar sanoo: "Kyllä." - toim.] Haluatko sinäkin, että sinun puolestasi rukoillaan?

226 Rakas Jumala, rukoilen hänen puolestaan, kun lasken käteni hänen päälleen. Nyt, tämä on Sinun toimeksiantosi, sen mitä Sinä sanoit tehdä: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Jos he panevat kätensä sairaiden päälle, niin he tulevat terveiksi." Sinä sanoit sen, Herra. Aamen.

Nyt, Hän sanoi niin, eikö niin? Niin on oltava, sisar.

Rakas Jumala, rukoilen, että parannat sisaremme ja teet hänet terveeksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen. Jumala siunatkoon sinua, sisar.

Oletko tullut uskoen, sisar?

227 Rakas taivaallinen Isä, pyydän siunaustasi sisarellemme, joka vain tottelee sitä, mitä käskit tehdä. Sinä sanoit: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Jos he panevat kätensä sairaiden päälle", Sinä sanoit, "he tulevat terveiksi."

228 Saanko pysähtyä tähän hetkeksi sanoakseni tässä, vain antaakseni ihmisten levätä hetken, vain hetken. Eräs kriitikko sanoi kerran minulle, että näin ei ole. Mutta, katsokaahan, Hän sanoi: "Nämä merkit tulevat

seuraamaan".

229 Olette kuulleet Sanomani Oikeudenkäynnistä, Jeesuksen asettamisesta oikeudenkäyntiin. Näettekö, Hän sanoi Nooalle: "Tulee satamaan." Ei ollut satanut sataan kahteenkymmeneen vuoteen, mutta satoi kuitenkin. Hän sanoi Abrahamille, että hän tulisi saamaan pojan Saaran kautta. Se tapahtui kaksikymmentäviisi vuotta myöhemmin. Hän ei koskaan sanonut milloin. Hän sanoi, että he saisivat pojan. Kaksikymmentäviisi vuotta myöhemmin se tapahtui. Näettekö, Hän ei sanonut milloin.

230 Hän sanoi: "Uskon rukous parantaa sairaat. Jumala nostaa heidät ylös. Jos he panevat kädet sairaiden päälle, he tulevat terveiksi." Sanoiko Hän niin? Hän ei sanonut, että he hyppäisivät ylös ja tekisivät sen heti. Hän sanoi: "He tulevat parantumaan." Se on Hänen lupauksensa. Siihen me uskomme.

Tule, sisar. Uskotko sen olevan totta? [Sisar sanoo: "Kyllä, uskon." - toim.] Silloin ei ole mitään, mikä estäisi sinua parantumasta.

Lasken käteni sisaren päälle Jeesuksen Kristuksen Nimessä hänen parantumisekseen. Aamen.

Uskotko sinä, sisar? [Sisar sanoo: "Kyllä." - toim.] Onko kaikki synnit tunnustettu ja oletko valmis?

Rakas Jumala, minä lasken käteni sisaren päälle kuuliaisuudessa Sinun käskyllesi ja pyydän hänen parantumistaan Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

231 Haluan, että te, joiden puolesta rukoillaan, teette minulle palveluksen. Haluan teidän raportoivan, ennen kuin nämä kokoukset ovat ohi, mitä tapahtuu; ja antakaa yleisön, muiden ihmisten, nähdä, mitä todella tapahtuu. Ehkä huomenna, ylihuomenna tai milloin tahansa, katsokaa vain, mitä tapahtuu.

232 Postini on osoittanut, että se on... se on niin paljon erilaista kuin vain antaa heidän kokeilla, testata omaa uskoaan. Koska Jeesus sanoi: "He panevat kädet heidän päälleen. He panevat kätensä heidän päälleen, niin he tulevat toipumaan." Nyt ymmärtäkää, mitä Hän sanoi. Hän ei sanonut, että he hyppisivät ylös ja juoksisivat lattialla. He voisivat tehdä niin. Mutta Hän sanoi: "He tulevat toipumaan." Niinkö Hän sanoi? Niin Hän sanoi. Niin minä uskon. Ja Hän on täällä nyt, Hän, joka sanoi Sanan, on täällä tekemässä sen niin.

Uskotko sinä, herra? [Veli sanoo: "Aamen." - toim.]

Rakas taivaallinen Isä, hänen uskonsa tunnustuksen ja uskomisensa perusteella lasken käteni hänen päälleen Jeesuksen Kristuksen Nimessä hänen paranemisekseen.

Rakas Jumala, minä lasken käteni tämän naisen päälle Jeesuksen Kristuksen Nimessä hänen parantumisekseen. Hyvä on.

Rakas Isä, lasken käteni tämän naisen päälle Jeesuksen Kristuksen Nimessä hänen parantumisekseen. Sinä sanoit: "Hän tulee toipumaan."

Oletko valmis parantumaan, sisar?

Rakas Jumala, lasken käteni hänen päälleen Jeesuksen Kristuksen Nimessä, että Sinä parannat hänet.

Hyvä on, sisko, rakas, onko kaikki valmiina parantumista varten? Uskosi on nyt otettu vastaan, uskotko, että tulet parantumaan?

233 Ja, Jumala, minä lasken käteni hänen päällensä noudattaakseni käskyäsi: "Kaikille luoduille koko maailmassa." Jeesuksen Nimessä lasken käteni hänen päälleen, hänen parantumisekseen.

Rakas Jumala, Jeesuksen Kristuksen Nimessä lasken käteni veljeni päälle hänen parantumisekseen.

Rakas Jumala, lasken käteni sisareni päälle Jeesuksen Kristuksen Nimessä hänen parantumisekseen.

[Tyhjä kohta nauhalla - toim.] ...menossa käytävää pitkin. En vain halunnut väsyttää teitä. Sinä tulet olemaan kunnossa, jos uskot sen nyt.

Rakas Jumala, rukoilen, että parannat sisareni Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

[Tyhjä kohta nauhalla - toim.] ...auttamaan minua rukoilemaan näiden ihmisten puolesta.

234 Nyt meillä on täällä nenäliinoja ja niin edelleen, joiden puolesta tulisi rukoilla. Ja haluan, että jatkatte rukoilemista kanssani nyt, nyt, nämä pienet nenäliinat, nyt. Tiedän, että tämä kuulostaa hyvin oudolta, että ihmiset rukoilevat tällaisen pienen asian puolesta. Mutta jos voisitte vain kerran tulla toimistooni ja vain katsella. Jos olisimme säilyttäneet todistuksia näiden vuosien aikana, ette varmaan voisi kasata niitä tälle alustalle, jotka ovat parantuneet vain lähettämällä tällaisia rukousliinoja, miljoonia sellaisia, ympäri maailmaa ja ympäri maailmaa. Nyt, tiedättekö, mikä se on - se on?

Voisiko joku hakea tuon nenäliinan tuolle nuorelle... Sinä tunnet nenäliinasi, vai mitä, veli? Hyvä on.

235 Ja minä olen nähnyt pienten, rampojen lasten parantuvan. Ja näette, kyse on vain kosketuspisteestä, kuten Oral Robertsilla oli tapana sanoa. Se on vain kosketuspiste. Me rukoilemme. Nyt emme tee tätä itsestämme, vaan teemme sen, koska Raamattu käskee meitä tekemään sen. Me kaikki tiedämme, että se on totta.

236 Nyt on monia ihmisiä, jotka voitelevat nenäliinoja ja niin edelleen. No, me ajattelemme, että se on ihan oikein, totta kai, mutta jos me vain... Raamattu ei sanonut, että he "voitelivat" nenäliinoja.

237 "Mutta he ottivat Paavalin ruumiilta nenäliinoja." Näettekö nyt, mistä minä puhuin? Nyt he näkivät sen elävöittävän voiman, joka oli Paavalissa, ja he tiesivät, että hän oli Jumalan palvelija. He tiesivät, että Jumala oli hänessä. He tiesivät, että kaikki, mihin hän koski, siunattiin. Kuinka moni ymmärtää sen? Sanokaa: "Aamen." [Seurakunta sanoo: "Aamen." - toim.]

238 Tiedättehän, mielestäni Paavali oli varsin raamatullinen siinä, mitä hän teki. Ettekö tekin ole sitä mieltä? Haluatteko, että kerron teille, mistä luulen hänen saaneen idean tehdä niin? [Joku sanoo: "Elisalta." - toim.] Elisalta, aivan oikein. Näettekö, Elia sanoi: "Ota tämä sauva ja aseta se vauvan päälle." Ja profeetta lähetti sauvan, koska hän tiesi, että kaikki, mihin hän koski, oli siunattu. Hän tiesi asemansa. Hän... jos hän vain saisi naisen uskomaan saman asian.

Nyt näettekö, nyt, Raamattu ei koskaan edes sanonut: "Heidän tulee rukoilla sairaiden puolesta." Siinä sanottiin: "He panevat kätensä sairaiden päälle."

239 Nyt ajatelkaa vain, että ihmiset näkivät apostoli Pietarissa Jumalan läsnäolon ilmenevän tässä miehessä, niin että he - he jopa asettivat ihmisiä hänen varjoonsa, ja he paranivat. Kuinka moni tietää, että se on Raamatussa? Se on yhtä paljon Kirjoitusten mukaista kuin Joh. 3:16. Se kaikki on Jumalan Sanaa. Ihmiset, tiedättehän, että tuon miehen varjo ei parantanut ihmisiä.

240 Mutta katsokaa, jos Jumalan voima oli tuon profeetan päällä vielä vuosia ja vuosia hänen kuolemansa jälkeen, niin että hänen ruumiinsa, hänen luidensa päälle heitettiin kuollut mies. Ruumis ei ollut edes siellä; luut olivat siellä. Ja Jumalan Läsnäolo oli noiden luiden päällä, kunnes tuo kuollut mies heräsi henkiin.

241 Nyt, ettekö tiedä, että sama Jumala, joka teki kaikki nuo asiat, on

täällä tänä iltana? Minusta meidän pitäisi olla maailman onnellisimpia ihmisiä. Ajatelkaa vain sitä.

242 Toivon, etten ole tehnyt kuulijoihini sellaista vaikutusta, että he luulevat minun tekevän sitä itse. Tiedätte sen paremmin. Minä, minä olen veljenne, ja olen vain veljenne.

243 Mutta tiedän, tiedän tämän, että Jumala on täällä. Ja tiedän, että Hän on antanut meille jotakin, jota emme voi selittää, vain Jumalan Sanan avulla, ja väittää, että sen pitäisi olla täällä tällä hetkellä. Niinpä sen kautta voimme myös tunnistaa sen, että elämme viimeisissä päivissä. Se saa meidät tunnistamaan sen, että tämä kansa, tämä valittu, valittu, kutsuttu, ennalta määrätty...

244 Nyt se on iso sana, ennalta määrätty, mutta me kaikki tiedämme, että se on totuus. Me tiedämme ehdottomasti, että ääretön Jumala on ennalta tietäen määrännyt kaiken ennen maailman perustamista, jopa Karitsa teurastettiin; ja jokainen nimi, joka koskaan tulisi olemaan Kirjassa, pantiin Kirjaan, ennen kuin Kirjaa koskaan kirjoitettiin. Kuinka moni tietää, että se on totta?

245 Ja Jeesus tuli lunastamaan ne, jotka olivat Kirjassa. Raamatussa Karitsa tuli esiripun takaa, otti Kirjan ja avasi Sinetit, joilla se oli sinetöity, sillä Hän tuli vaatimaan kaikki, jotka Hän oli lunastanut. Hän on esirukoilija nyt, esirukoilija, joka esirukoilee niiden puolesta, jotka Hän on lunastanut. Kaikki, joiden nimi on kirjoitettu Karitsan Elämän kirjaan, on lunastettu.

246 Kuten tein karkean pienen lausahduksen toissa iltana... Odotan ... kaikkia näitä nenäliinoja täällä. En yritä vain saarnata uudestaan, mutta sanoin, että oli pieni lausunto... Toivottavasti tämä ei kuulosta pyhäinhäväistykseltä, näettekö. Mutta niin kuin maanviljelijä, joka laittoi kanan, eikä hänellä ollut tarpeeksi munia, joten hän otti kotkan munan ja laittoi sen kanan alle, ja kanasta kuoriutui kotka. Ja se oli hyvin outo kaveri kaikkien kanojen joukossa, koska ne eivät nähneet asioita samalla tavalla. Mutta se ei nähnyt mitään muuta kuin kanan. Se kuuli vain yhden äänen, mutta se ei kuulostanut hänen ääneltään. Hän ei myöskään osannut ääntää niin kuin kana tai kananpojat. Hän ei arvostanut niiden ruokavaliota, sillä ne syövät navetan pihalta. Hänessä oli jotain erilaista, mutta hän ei tiennyt, mikä siinä oli erona.

247 Ja sitten eräänä päivänä siellä oli kotkaemo, joka tiesi, että se oli mu-

ninut niin monta munaa. Ja yksi noista munista, josta piti tulla sen poika, oli kadonnut. Niinpä se lähti etsimään sitä ja löysi sen tarhasta. Ja se kirkui. Ja kun se kirkui, pieni kotka tunnisti äidin äänen. Kuten Jeesus sanoi: ”Minun lampaani tuntevat Minun ääneni.”

248 Kun näin eilen illalla tuon paneelin, jossa oli baptisteja, presbyteerisiä ja mitä lie, ajattelin, että heidät on voitu tuoda esiin kanan alta. Suokaa anteeksi, veli, näettekö. Mutta äiti tiesi, että hänellä oli rakkaansa jossain tuolla ulkona. Niinpä nuo miehet seisoivat siellä, eivätkä kiistelleet ruokinnasta, jota he olivat saaneet kanaemolta, ja niin edelleen, mutta nyt he ovat kotkia, näettekö, he lentävät ruokansa perään. Näettekö?

249 Ja luulen, että seurakunta on jotakuinkin samanlainen kuin kohtaus, jonka näin vähän aikaa sitten, kun tulin Tucsonista tai Phoenixista Tucsoniin. Näin salaperäisen näyn. Ja se tavallaan särki sydämeni, kun näin, mitä oli tapahtunut, miten ... haukka, jolla oli tapana lentää ilmassa, kotkan veli, joka on seurakunnan esikuva.

Ja Jehova on Kotka. Hän kutsui profeettojaan ”kotkiksi”. Hän kutsui itseään, Jehovaa, ”Kotkaksi”.

250 Mutta tämä haukka on jo kauan sitten menettänyt identiteettinsä, koska se ei enää lennä ilmassa ja metsästä lihaa niin kuin sen pitäisi. Mutta se istuu puhelinlangoilla ja toimii kuin haaskaeläin. Se - se metsästää kuolleita jäniksiä, jotka autot ovat tappaneet, ja se ja korppikotkat menevät sinne ja syövät yhdessä. Se hyppii kuin haaskalintu, sen sijaan että kävelisi niin kuin sen pitäisi. Se on menettänyt identiteettinsä.

251 Ja sanon tämän kaikella jumalallisella rakkaudella ja kunnioituksella, seurakunta on jo kauan sitten menettänyt identiteettinsä sisarkotkana. Se istuu siinä. Sen sijaan, että kaivautuisi Sanaan ja selvittäisi, ovatko nämä asiat oikein, se odottaa joukkoa pyhäkoulukirjallisuutta, jonka on keksinyt joukko älymystöä jossakin, jotain kuollutta jänistä, joka on tapettu jossain muualla. Se hyppii kuin haaskalintu! Jumala auttakoon meitä lentämään pois siitä.

Nämä lupaukset ovat totta. Ei se, mitä joku sanoi siitä, vaan se, mitä Jumala sanoi niistä! Ne ovat niin todellisia. Olen niin iloinen siitä, että olen yhteydessä kotkien kanssa.

Rukoilkaamme yhdessä sairaidemme puolesta.

252 Rakas taivaallinen Isä, Raamatussa opetetaan, että Paavalin ruumiilta otettiin nenäliinoja ja esiliinoja, ja riivaajat lähtivät ihmisistä ja saas-

taiset henget poistuivat heistä. Nyt, Isä, minä, joka seison tässä näiden nenäliinojen ääressä, edustan jokaista läsnä olevaa ihmistä. Kyse on Kristuksen ruumiista, meistä yhdessä. Väitämme armon ja rakkauden kautta, että olemme täällä edustamassa Hänen Morsiantaan, ja uskoen, olemme yhteydessä Hänen kanssaan Hänen valtakunnassaan. Ja tiedämme, ettemme ole pyhä Paavali, mutta tiedämme, että Sinä olet edelleen Jeesus.

253 Ja me rukoilemme, että Sinä kunnioitat näiden ihmisten uskoa. Jos he olisivat eläneet Paavalin aikana, he olisivat kuulleet tämän saman Evankeliumin, nähneet nämä samat asiat. Sen tähden he ovat samanlaisia ihmisiä. Sinä olet sama Jumala. Rukoilen siis, Rakas Jumala, että kunnioitat heidän uskoaan, kuten teit Raamatun päivinä. Ja jättäköön jokainen demoninen voima, jokainen sairaus, jokainen ahdinko, joka on sitonut ihmisiä, joita nämä nenäliinat ja liinaset tässä edustavat, jättäköön tuo sairauden paha voima heidät.

254 Sanottiin kerran, että Israel kulki velvollisuuksiensa mukaisesti kohti luvattua maata. Ja juuri velvollisuuksiensa täyttämisen aikana vihollinen tuli ja ajoi heidät nurkkaan, ja Punainenmeri erotti heidät velvollisuuksien täyttämisestä ja heidän marssiessaan. Ja Jumala katsoi alas taivaasta Tulipatsaasta, ja meri pelästyi. Se vyörytti aaltonsa syrjään, sillä Jumalan aallot olivat meren pohjassa. Ja se teki tien Hänen lapsilleen, jotka kulkivat tottelevaisuuden tiellä.

255 Nyt, Jumala, jos Punainen meri pelästyi ja käänsi aaltonsa, käänsi vetensä takaisin ja antoi tilansa matkustaville lapsille, jotka marssivat kuuliaisina; Rakas Jumala, katso tänä iltana alas Poikasi Jeesuksen Veren kautta, joka antoi lupauksen. Ja kun nämä nenäliinat asetetaan ihmisten sairaiden ruumiiden päälle, katsokoon Jumalan silmät, ja pelästyköön tuo sairaus, tuo paholainen, ja siirtyköön pois. Ja pysyköön kansa matkalla kohti Luvattua Maata terveenä ja vahvana. Kun Israel marssi läpi erämaan, ei heidän joukossaan ollut yhtään heikkoa ihmistä, toisessa päässä. Suotakoon se näille ihmisille, Isä, sillä me lähetämme nämä nenäliinat Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

256 Jumala siunatkoon teitä kaikkia. Kun otatte nyt nenäliinanne, uskokaa koko sydämestänne. Uskotteko, että Jumala kuulee tämän? Näettekö? Haluan sanoa tämän. Älkää epäilkö yhtään. Se voi tuntua todella oudolta. Anteeksi, hetkinen. Älkää epäilkö yhtään. Mutta uskokaa nyt, että Jumala antaa sen, mitä olemme pyytäneet.

257 Uskotteko, että Jumala tietää sydämenne salaisuuden? Tiedättekö ja

uskotteko, että se on Jumala? Nyt vain rauhoittakaa mielenne, se ei voi olla mitään muuta. Näettekö?

258 Nyt, mitä jos olisi suuri huominen, vuosien päästä tämä on historiaa. Ja kun ihmiset tulevina vuosina, jos se olisi sellainen, he tulisivat ja sanoisivat: ”No, jos olisin elänyt silloin, olisin nähnyt tuon tapahtuvan, pojat, siinä olisi ollut kaikki, mitä minun olisi tarvinnut tietää. Olisin uskonut sen heti silloin!” Näettekö, sama asia, jonka te uskotte, jos olisitte olleet siellä, kun Hän teki sen silloin! Muistakaa, se on edelleen Hän. Se on Hänen Elämänsä sinussa. Jumala siunatkoon teitä.

branhaminsaarnoja.fi